

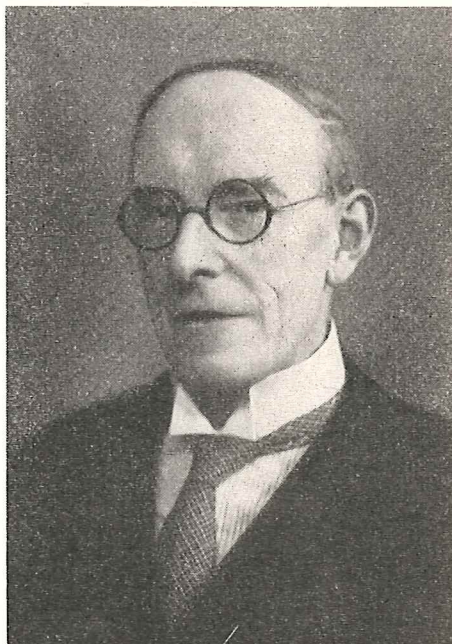
BENJAMIN GOODFELLOWS SAMLINGER

H. R. Harmer har den ære å meddele at de har mottatt instruksjoner om å selge avdøde advokat Benjamin Goodfellows samlinger ved auksjon.

Auksjonen omfatter bl. a. hans berømte samlinger fra

NEW ZEALAND OG NORGE

Advokat Goodfellows navn var så nøye forbundet med disse to land at det sikkert vil forbause mange at han også hadde betydelige samlinger fra andre områder.

Hans samling av «RE-ENTRIES» (dobbeltrykk) fra alle land ansees for å være den betydeligste og største som eksisterer.

Med unntagelse av et par land og områder som allerede er solgt underhånden er følgende arrangement truffet for salget av samlingene:

Forutsatt at salg ikke finner sted underhånden vil Norgesamlingen bli solgt ved auksjon i mars 1947 og New Zealand i april. De andre samlinger vil bli solgt ved auksjoner i februar neste år, sannsynligvis over en periode av to uker. Ytterligere detaljer vil bli meddelt seinere.

Samlere som ønsker auksjonskatalogene for den nye sesong bør abonnere snarest mulig. Skriv etter vårt subscriptions reklamehefte.

H. R. HARMER

INTERNATIONAL STAMP AUCTIONEERS

39-42 New Bond Street,
L O N D O N W. I.

Phone: Mayfair 0216 (4 lines)

32-34 East 57th Street —
N E W Y O R K 2 2, N. Y.

Phone: Plaza 3-6482 (2 lines)

På spesialauksjonene over

STORBRITANNIAS FRIMERKER

finnes kvantitet og kvalitet.

Disse auksjoner er kjent for de kvalitativt og kvantitativt enestående samlinger som utbys der. Størsteparten av de fineste samlinger og rariteter fra *Storbritannia* som er kommet i markedet i løpet av de siste år er blitt omsatt gjennom disse auksjoner.

Den omhu og sakkunnskap som ofres på hver katalog gir de nødvendige data for spesialisten og rettledning for generalsamleren. Selgerens interesser kan ikke ha noen bedre beskyttelse enn den skjønnsomme måte på hvilken disse auksjoner avvikles. De viser seg å være det beste mellomledd både for kjøpere og selgere av førsteklasses materiell.

Men våre auksjoner innskrenker seg ikke til salg bare av Storbritannias merker. *Spesialauksjoner* avholdes regelmessig og på disse selges merker fra et land eller en gruppe land. På denne måte er alle spesialsamlere som er notert i våre kartoteker sikret å få underretning om alt som berører deres spesielle områder. Denne ordning sikrer på den annen side selgeren at hans materiell tilbys på de hold hvor de høyeste priser kan oppnåes.

Alminnelige frimerkeauksjoner holdes i London og Bournemouth og her blir generalsamlinger av alle slags solgt. Auksjoner med objekter som henhører til *Posthistorien* avholdes med visse mellomrom. På disse auksjoner selges historiske dokumenter fra postens første tid samt hele brev med frimerker på.

Der er to særpregede trekk ved våre auksjoner: 1. Det faktum at vi for hvert objekt oppgir hva vi anslår å være den alminnelige markedsverdi (i sesongen 1945—46 solgte vi merker anslått til £ 138 499 for £ 151 803) og 2. Vårt månedlige tidsskrift *«The Philatelist»* teller blant sine abonnenter den største del av de framskredne spesialister som danner ryggradden i Londonmarkedets kjøpedyktige publikum.

Vi tror vi tilbyr den *«service»* som gjør både kjøper og selger mest tilfredse.

SKRIV ETTER VÅRE AUKSJONSKATALOGER
OG LISTER OVER OPPNÅDDE PRISER

ROBSON LOWE LTD.

50 PALL MALL - LONDON

ABBAY 4034

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE
UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: JARLE O. STENS DAL

Redaksjonens adresse:
Postboks 46 — Høvik

NR. 10

OKTOBER 1946

5. ÅRG.

Den internasjonale filateli.

Tidsskriftet bringer herved det første av en rekke planlagte spesialnummer. Vi håper på denne måten å få klarlagt hvorledes det filatelistiske liv arter seg i andre land, hvilke problemer det er som er oppe til diskusjon og hvorledes de blir løst. Vi håper videre å få knyttet igjen mange av de bånd som ble brutt under krigsårene og å få knyttet nye. Vi vet at fra gammel tid av har Norges frimerker hatt en stor og trofast samlerkrets i Storbritannia og som den ypperste representant for den sto den nettopp avdøde advokat Benjamin Goodfellow, visepresident i Royal Philatelic Society, London, og æresmedlem av Oslo Filatelist-Klub. På den annen side har vi her i Norge alltid hatt en klokkekjærighet for Storbritannias merker. Det var det klassiske land par excellence.

De forbindelser som knyttes mellom individer gjennom den gjensidige interesse for frimerker har en veldig og stadig stigende betydning. Det har derfor så meget å si at hver samler opptrer til det ytterste korrekt. Han er en representant for sitt land på fjerne plasser hele kloden over og hvis han svikter går det ut over det land han er fra. Filatelen knytter varige vennskapsbånd. I dens spor følger utvidet kjennskap til land og folk, større forståelse og medfølelse. Jeg er helt enig med herr King-Farlow når han i sin artikkel sier: «Etter min mening er den måte som filatelen bringer samlere av forskjellige nasjoner sammen på av uhyre viktighet og verdi, spesielt i denne uoverensstemmelses og misforståelses tid. Hva meg selv angår så har jeg gjennom samtaler med og brev fra mine filatelistvenner lært mere om den gjennomsnittlige amerikaners, nordmanns eller danskes problemer og synspunkter, enn jeg ellers ville fått gjennom et helt livs studium av aviser og bøker.»

Jeg håper at dette første spesialnummer må bli oppfattet som et lite bidrag til spredning av filatelistiske kunnskaper og jeg vil tilslutt få takke alle forfatterne samt herr R. King-Farlow for hans velvillige henvendelser i England og herr H. Thrap-Meyer som har vært så elskverdig å oversette et par av artiklene.

Jarle O. Stensdal.

Typen av frimerker fra Storbritannia.

Den kongelige frimerkesamling i Storbritannia.

Av Joan Penny.

Kong Georg den VI i arbeid med «The Blue Collection».

Kong Georg den 5te var den første konge som ble interessert i frimerker og det sies at det var hans onkel, hertugen av Edinburgh, som fikk ham til i en ung alder å ta opp frimerkesamling som hobby.

Det var i 1890, da han 24 år gammel forlot England ombord i H. M. S. «Truch», at publikum først ble oppmerksom på at han for alvor var blitt samler. Gjennom hele sin sjømilitære karriere og på alle seinere reiser han gjorde, tilbrakte han en tid med å samle merkene fra de land han besøkte.

Han begynte som alle samlere som generalsamler, interessert i frimerker fra hele verden. Men seinere bestemte han seg til å konsentrere seg om frimerker fra det britiske imperium og han kvittet seg med det materiale han hadde fra andre land.

Etter at hans far, Edward den 7de, besteg tronen i 1901, fikk han ved velvillig imøtekommenhet eksemplarer av alle merker som ble framstillet for Storbritannia og kronkoloniene, først i par og seinere i fireblokker, et privilegium som har fortsatt til idag og som selvfølgelig også gjelder kong Georg den 6te. Alt materiale fra før Edward den 7des tronbestigelse måtte selvfølgelig kjøpes, med unntagelse av visse gaver som ble gitt ham ved forskjellige anledninger av noen av de britiske kolonier og dominions og kanskje særlig av det indiske keiserrike.

Fra sin aller tidligste samlervirksomhet hadde Georg den 5te hjelp av mr. Tilleard, et velkjent medlem av The Royal Philatelic Society London. Ved mr. Tilleards død i 1914 ble samlingen ettersatt av Sir Ed-

ward Bacon til dennes død 24 år seinere. Kong Georgs samlinger oppbevares i et spesielt værelse i Buckingham Palace. De er alle i røde skinnbind og dette er opprinnelsen til det navn de har fått: «The Red Collection». Det er nesten 350 bind i denne samling, og alle bind og kassetter er forsynt med det kongelige våpen.

Så langt som det er mulig samles bare ubrukte eksemplarer, brukte tas i alminnelighet bare med når det ikke er mulig å erholde ubrukte. For mange av de eldste frimerkers vedkommende, hvor platene ble håndgravert, var hvert merke i platen mer eller mindre forskjellig fra de andre. I disse tilfelle blir originalene rekonstruerte slik som platen opprinnelig var, et foretak som for alle framskredne filatelister er kjent som opp-plating. I nesten hvert tilfelle hvor merker kan plates er dette arbeid utført og dette gjelder både for merker og for overstemplinger. Kongen, som var meget interessert i alle varianters historie, samlet også når dette var mulig, på de originale tegninger etter håndmalte miniaturer som ble levert til gravøren som hjelp i tilførelsen av hans arbeid. Denne samling av prøver, utkast og originaltegninger er den største i verden.

Samlingen som et hele er meget komplett og det er praktisk talt ingen viktige varianter fra det britiske rike som ikke er representert. Det eneste måtte være det eneste kjente eksemplar av British Guiana 1 cent fra 1856. Dette eksemplar vites å være i Sambandsstatene.

Det ville lede for langt å forsøke å fortelle om alle objekter av monetær eller historisk verdi i en slik samling som «The Red Collection». I mange tilfelle ligger interessen ikke så meget i det enkelte merke som i det faktum at det er en stor blokk eller del av et ark. Blant samlingens store rariteter er begge Mauritius Post Office merkene: 1 d på en original konvolutt som uten tvil er blitt oppbevart fordi den inneholdt en invitasjon til guvernørens ball og 2 d er det fineste eksemplar i verden av denne store sjeldenhet, det er i virkeligheten det eneste perfekte eksemplar. Dette merke, som Georg den 5te kanskje satte mest pris på av alle i sin samling, fikk han tak i på en offentlig auksjon i London i 1904. Andre berømte rariteter i enkeltmerker er tre av Perot provisoriene fra Bermuda, et av tre kjente par av den runde 2 cent rosa Guiana på

brev samt begge 4 cent merkene fra 1856, den sjeldneste på blått papir på helt brev.

Georg den 5te tilbrakte to å tre ettermiddager pr. uke med å arbeide på sin samling og han omtalte ofte hvor velgjørende det var å få tankene ledet bort fra sine mange plikter. Dette var især tilfelle under krigen 1914—18 og han var den gang særlig opptatt av de mange krigsfrimerker som ble laget, mange ganger som et resultat av at britiske ekspedisjonssyrker okkuperte fiendtlig territorium.

Hans Majestet Kong Georg den 6te besluttet å fortsette samlingen av merker under sin egen regjeringstid, men de to samlinger holdes atskilte. Den nåværende konges samling er i blå skinnalbum og har fått navnet «The Blue Collection» for å skille den fra sin fars «Red Collection».

Akkurat som faren er også kong Georg den 6te meget interessert i sin samling, men monteringen av «The Blue Collection» er blitt satt sterkt tilbake på grunn av krigen 1939—45. Mangelen på papir av den kvalitet som benyttes (Whatmans håndlagede papir) har gjort det umulig å sette opp alle merker fra den nåværende regjeringsperiode. Noen og tyve bind er montert, og der er materiell for tyve til, men kongen ønsker ikke å få album laget for seg selv når hans undersätter ikke også kan få dem for nærværende.

Vanskelighetene ved å trykke frimerker i England i krigstiden har også komplisert samlingen av de moderne merker. Hvor dyktige trykkerne enn er så har forskjelligheter i leveringer av papir, gummi, trykksverte etc. ikke vært til å unngå, og dette har selvfølgelig innvirket på merkene. Prøver av disse forskjellige trykninger er oppbevart, men det er ennå ikke avgjort om de vil bli montert i album eller ikke, idet større mengder av merker som er svært like gjerne vil virke trettende.

Da Sir Edward Bacon døde i 1938 ble han etterfulgt av Sir John Wilson som bestyrer av kongens samlinger. Denne er ansvarlig for «The Blue Collection» både med hensyn til innsamlingen av selve materialet som monteringen. Sir John Wilson var president for The Royal Philatelic Society i London for årene 1934—40, og han er formann for dette selskaps ekspertkomité.

Både Georg den 5te og Georg den 6te har vært beskyttere av The Royal Philatelic Society, og før Georg den 5te besteg

tronen var han i mange år selskapets president. De har begge utstilt deler av sine samlinger i selskapets lokaler, men hyppigheten av de internasjonale utstillinger har gjort det meget vanskelig å etterkomme anmodningene om å utstille andre steder. Som en alminnelig regel har det vist seg umulig å framvise deler av samlingene på internasjonale utstillinger. Det ville vært betenkelig å akseptere bare noen anmodninger og ikke alle.

Georg den 6te utstilte deler av sin samling på en utstilling som ble åpnet den 6. mai 1940 i The London Museum i Lancaster House i anledning av 100-års jubileet for det første frimerke. Denne utstilling ble arrangert av Sir John Wilson til inntekt for Røde Kors og ble holdt istedet for den store internasjonale utstil-

ling som skulle vært holdt hvis krigen ikke var kommet. Kongens deltagelse i utstillingen var et bevis på hans sterke interesse for filatelien på en tid da han naturlig nok var opptatt med andre problemer, særlig da merkene måtte transporteres til Lancaster House fra et sikkert sted hvor de var blitt anbrakt ved krigsutbruddet i 1939. Det er klart at frimerker er noe av det mest sårbare samlermateriale som finnes når det gjelder varme og vann og det er først nylig at «The Red Collection» er kommet tilbake til Buckingham Palace fra et midlertidig oppholdssted hvor den var i sikkerhet for luftangrep. Kong Georgs interesse i sin egen samling gjorde det nødvendig å la den forbli i slottet, hvor den heldigvis ikke led noen skade likevel.

FILATELI

Av E. W. MANN

President i "The Royal Philatelic Society", London.

Redaktøren har anmodet meg, som President for The Royal Philatelic Society, London, om å skrive en kort artikkel for dette spesial nummer av «Norsk Filatelistisk Tidsskrift», og jeg vil gjerne innlede mine ord med en vennlig hilsen og gi uttrykk for «goodwill» til alle norske filatelister. I filatelistenes verden kan det med sannhet sies at nasjonale fiendtlige innstillinger og årsaker til krig, overhodet ikke eksisterer. Ja, det er ikke tvil om noen hobby i verden er mere egnet til å skape vennskapelige forbindelser nasjonene imellom, enn den som opptar oss.

Denne tanke får en kanskje til å mene at en filatelist så langt det er mulig skal framelske i seg selv et visst alment syn på sin hobby, det vil si at han ikke helt må begrense sin oppmerksomhet og energi på spesialisering av et bestemt lands frimerker. Ved å la sine interesser

Your Editor has asked me, as President of the Royal Philatelic Society, London, to write a short article for this special number of the «Norsk Filatelistisk Tidsskrift». I should like to commence what I have to say with a message of greeting and good will to all Norwegian philatelists. In the world of philately it can be truthfully said that feelings of national hostility and causes for war are nonexistent: in fact there is no hobby more conducive to a friendly relationship between nationalities than that to which we are devoted. This thought perhaps leads one to suggest that a philatelist should encourage in himself, so far as is possible, a catholic outlook in regard to his hobby, that is to say he should not altogether confine his attention and energies to an exclusive specialisation of the stamps of one particular country. By broadening his interest, he

få en mer omfattende karakter, vil han på samme tid utvide sin filatelistiske vennekrets og øke sine filatelistiske kunnskaper.

Det er i vår tid umulig for andre enn rikfolk å bygge opp en komplett generalsamling, eller en tilnærmedesvis komplett sådan, men det er å anbefale for den ivrige samler at han i tillegg til de spesialsamlinger fra et eller flere land, som han uten tvil går iver med, også går inn for studiet av andre utgaver som i grunnen ligger utenfor hans spesialområde, dvs. særskilte frimerker eller filatelistica fra andre land, eller starter en forenklet generalsamling. Det er forbausende hvor interessant en samling av vakre brukte merker kan være, selv om nødvendigvis åpne felter må finnes her og der.

Dere i Norge er naturligvis først og fremst opptatt av de skandinaviske lands frimerker, på samme vis som folk i England fortrinnsvis samler merker fra Storbritannia, fra dets kolonier og Dominions, men i dette land er det og har det alltid vært alvorlige og kunnskapsrike samlere på det skandinaviske område. Dere vil alle ha beklaget Mr. Benjamin Goodfellows bortgang. Et av hans beste områder var nettopp Norges frimerker. Forfatteren av denne artikkel må innrømme at hans favoritter er frimerkene fra visse britiske kolonier. Han har aldri samlet Storbritannias frimerker, og har funnet stor glede og fornøyelse ved studiet av en mengde utgaver fra de sydamerikanske og mellomamerikanske land. Ved således, så og si å utvide sitt operasjonsfelt, blir en helt ubevisst interessert i landene selv, deres historie, deres næringsveger og geografi. Noen blir endog så ivrige at de kaster seg over studiet av vedkommende lands språk. F. eks. vil jeg ha sagt til enhver som samler kinesiske eller japanske merker, at kunnskaper med hensyn til de bokstaver og symboler som finnes på slike merker, i seg selv er meget interessante felter.

Som en studie utgjør f. eks. Norges posthorn utgaver et område som kan fryde den mest fordringsfulle filatelist. Forøvrig er disse merker endog i ubrukt stand innenfor rekkevidden for de fleste, likesom de heller ikke skjemmes av postale unødvendige utgaver. Det ville være en fornøyelse å se den permanente serie av løve-typen (gravert), den fint tegnede og graverte type av de nå kurserende merker

E. W. Mann.

will at the same time, broaden his circle of philatelic friends and increase his philatelic knowledge. It is not possible in these days for any but the very wealthy to form a general collection with any hope of completeness, or even near completeness, but it is recommended to the keen philatelist that he should, in addition to the specialised collection of one or more countries which he will no doubt decide to make, study side lines, e.g. interesting issues outside his speciality, typical stamps or pieces of other countries, or to form a simplified general collection. It is surprising how interesting a collection of fine used copies can be, even if necessary blanks must occur here and there.

You in Norway are naturally interested primarily in Scandinavian stamps, whereas in Great Britain the collecting of stamps of Great Britain, its Colonies and Dominions just as naturally predominates, but there are and have been in this country serious and knowledgeable collectors of the stamps of Scandinavia. All of you will have regretted the passing of Mr. Benjamin Goodfellow, one of whose finest collections was that of the stamps of Norway. The writer himself, although admitting that his prime favourites are the stamps of certain British Colonies, has never col-

med Hans Majestets profil, og hva frimerker med billedmotiv angår så utgjør fjell og fjorder glimrende motiver for gjengivelse på frimerker.

Norgesspesialisten må imidlertid erindre, på samme måte som enhver spesialist må gjøre det, at selv om en komplett eller nesten komplett samling kan være til stor glede for ham selv og for et begrenset antall andre samlere, så vil en utstilling av flere samlinger av ensartet karakter virke monotone og kjedelige på den mindre framskredne samler. Av den grunn mener forfatteren av nærværende artikkel at når en studie, som f. eks. plantning av Norge nr. 1, eller av Englands 1d svart er avsluttet, er det intet mer å oppnå ved at andre samlere går inn for den samme oppgave. Det ideelle blivende sted for slike avsluttede studier er lokalene i en eller annen filatelistklubb eller museum, og i sin alminnelighet burde samlerne slå seg til ro med karakteristiske merker som er egnet til å illustrere foreteelser av utpreget betydning for den slags rekonstruksjoner.

Når det gjelder filatelien i dag, kan en ikke se bort fra at denne flodbølge av nye utgaver, som velgjørenhets- og minnefrimerker, og andre unødvendige utgaver som synes å strømme fra uutømmelige kilder, utgjør et visst faremoment, og en får bare håpe at det en gang i nær framtid blir til at den slags utgaver blir henvist til særskilte og egne kataloger, slik at de kan holdes adskilt fra de normale utgaver.

Minne-frimerkene har interesse utelukkende i forhold til deres historiske betydning. Noen av disse merker kan bare være av ubetydelig interesse for en meget begrenset krets. For den ordinære samler kan intet være kjedsommeligere, enn f. eks. et sett franske erindringsmerker, som utgis identiske for samtlige franske kolonier, unntatt vedkommende kolonis navn. Liknende kritikk kan framsettes med hensyn til de britiske koloniers jubileums- og kroningsmerker etc. At de sistnevnte utgaver er overmåte populære blant samlerne i Storbritannia kan ikke bestrides, men begge slags merker, d. v. s. både velgjørenhets- og minnemerker, må henføres til det som kalles å samle på frimerker i motsetning til virkelig filateli. Imidlertid er det vel nødvendig å si at såvel frimerkesamleren som filatelisten skaper sine egne

lected the stamps of Great Britain and has found much enjoyment and interest in studying many issues of South America and also Central American countries. By extending the field of operations so to speak in this manner, one unconsciously becomes interested in the countries themselves, their history, their natural resources and their geography. Some might even become ambitious enough to study their languages. For instance, to anyone collecting Chinese or Japanese stamps, a knowledge of the letters and symbols on such stamps would be interesting subjects in themselves.

As a study, the stamps of Norway and more especially those of the post-horn form a series which should delight the most exacting specialist. Moreover the stamps even in unused condition are within the limits of a moderate purse, nor is the general list unduly marred by postally unnecessary issues. It would be a pleasure to see a permanent series with the lion type (but engraved) the finely designed and engraved type now in use with His Majesty's profile, and for pictorial stamps the fiord and mountain scenery of Norway provide worthy objects for stamps design.

The specialist in Norwegian stamps must, however, bear in mind, as should all specialists, that whereas a completed or nearly completed and highly specialised collection may cause great pleasure to himself and to a limited circle of students, a display of several collections of a similar character makes for monotony and consequently becomes a source of boredom to the less enlightened collector. For this reason it seems to the writer that when a study such as the plating of Norway No. 1 or of the 1d black of Great Britain is completed, there is no great object to be gained by a duplication on the part of other collectors. The ideal abiding place for such study would be a permanent location with a philatelic society or in a museum, and collectors generally should be satisfied with typical pieces to illustrate the salient points of such study.

As regards the philately of to-day one cannot help feeling that some danger exists in the flood of new issues in the shape of Charity, commemorative and other unnecessary stamps of which the output seems inexhaustible and it is to be hoped that some time in the near

lover, og at de selvsagt har full rett til å samle på den måte som gir den enkelte størst personlig tilfredsstillelse. En virkelig filatelist vil alltid med fornøyelse og interesse fordype seg i en hvilken som helst samling som er omhyggelig utarbeidet og vakkert ordnet. Han vil også se bort fra verdien i rent økonomisk henseende. Det er sørgelig, men noe en må regne med, at i disse tider, hvor de små stater balanserer sine budsjetter ved hjelp av de inntekter som skapes ved utgivelsen av frimerker, vil et lite ønskelig moment som spekulasjon og forretning bane seg veg til vår hobby. Nå når frimerker oppnår slike priser, må naturligvis samleren vise en smule forsiktighet og sunn fornuft ved sine innkjøp, men erfaringen viser at økonomisk utbytte — ofte av betydelig omfang — i det lange løp opparbeides automatisk.

Det er lite sannsynlig at prisene vil stabilisere seg før de forskjellige lands valutaer er kommet ned på en fast basis, og det må antas at mange mennesker i mellomtiden slår seg til ro med å anbringe sine penger i frimerker. Ikke desto mindre kan man ikke hjelpe for en fornemmelse av at markedet for moderne utgaver begynner å bli tregt, og det kan være fornuftig å erindre at når depresjonen også blir merkbar innen frimerkehandelen, oppstår der store differenser mellom kjøper og selger. Erfaringen fra fortiden viser også at der i så fall ikke lenger finnes noe fritt marked, og mange merker vil vise seg usalgbare. Den nåværende oppgangsperiode skylder sin tilblivelse, såvel usikkerheten med hensyn til valuta, hensynet til skattene og den store øking i antallet av samlere. Muligens skyldes denne økende interesse delvis de moderne frimerkeutgavers tiltalende utseende, men kanskje ennå mere det faktum at vår hobby har en vidunderlig døvende evne i en tid med mange sorger, og hvor vårt daglige liv er blitt så besværlig.

En av mine bekjente bemerket nylig at han kunne glemme seg selv og sine sorger på tre måter, nemlig ved å spille kontraktbridge, ved å lese spennende historier eller kanskje i ennå høyere grad ved å fordype seg i studiet av sine frimerker. Men hvilken skjebne som enn venter frimerkene i den nærmeste framtid, så er det så noenlunde sikkert at de tidligere frimerkeutgavers relative sjeldenhetsgrad — som

future charity issues and indeed all stamps issued at a premium will be relegated to a separate list or catalogue and kept distinct from the normal definitive issues. Commemoratives are interesting strictly in ratio to their historical importance: some can only be of the very smallest interest to a very limited circle. To the ordinary person nothing can be more tedious than, for example a set of French commemorative stamps issued for all the French Colonies with designs identical except for the name of the particular Colony. A similar criticism could be made in connection with the British Colonial Jubilee, Coronation, etc., stamps. That the latter have great popularity with the collecting public in Great Britain is undeniable but both classes of stamps, i. e. charity and commemorative, should be considered as belonging for the most part to stamp collecting rather than to philately. It is however perhaps unnecessary to say that both the stamp collector and the philatelist are rightly a law to themselves, and they are entitled to collect in the manner which causes them most personal satisfaction. A true philatelist will study with pleasure and interest any collection which is properly worked out and arranged. He will also disregard values in the financial sense. It is unfortunate but perhaps only to be expected, that in these days when the budgets of small States and islands are balanced by means of the profits on their issues of stamps, an undesirable amount of speculation and commercialism has crept into the hobby. At the present time when postage stamps are realising such high prices a collector has naturally to exercise a certain amount of care and common sense in his purchases, but experience has shown that financial profits — often considerable ones — have in the long run accrued automatically.

It is hardly likely that stability will be established in prices until the various world currencies have settled down to some sort of fixed basis, and it is to be supposed that many people will meanwhile be content to invest their money in stamps. Nevertheless one cannot help feeling that the market for modern issues is becoming top heavy and it is as well to remember that when a depression falls on the stamp trade, there is a considerable difference between buying and selling prices and that,

nødvendigvis må økes fra år til år — alltid vil gjøre dem til en solid pengeanbringelse.

Til slutt vil jeg uttrykkelig ha sagt at de meninger jeg ovenfor har gitt uttrykk for bare er mine egne, og det medgis villig at oppfatningene er avvikende og at en hver har rett til å hevde sine egne. Til tross for dette vil der alltid være en viss sympati filatelister og frimerkesamlere i mellom, hvilken nasjon de nå enn måtte tilhøre, og uansett hvilke filatelistiske oppfatninger de måtte bekjenne seg til.

(Oversettelse: H. Thrap-Meyer.)

Nye frimerker i Holland.

Det hollandske postverk har nylig utgitt en ny frimerkeserie med tillegg til inntekt for barnehjelpen. Merkene har portretter av de hollandske prinsesser:

1½ cent	+ 1½ cent	Prinsesse Irene, svart
2½ »	+ 1½ »	» Margriet, grønn
4 »	+ 2 »	» Irene, fiolett
5 »	+ 2 »	» Margriet, brun
7½ »	+ 2½ »	» Beatrix, rød
12½ »	+ 7½ »	» Beatrix, blå

Merkbildene er tegnet og gravert av L. Hartz, tekst og tall av J. van Krimpen. Merkene selges i tiden 15. september—31. oktober, men er frankeringsgyldige til og med 31. desember 1947.

Prinsesse Beatrix er den eldste av prinsessene. Hun er født 31. januar 1938, der-

etter kommer prinsesse Irene, født 5. august 1939 og tilslutt prinsesse Margriet, født 19. januar 1943.

as experience has proved in the past, for many stamps there is not a free market and many even prove to be unsaleable. The present boom has been caused both by the currency uncertainty, by taxation and by great increase in the number of present-day collectors. Probably this increase has been due partly to the attractive nature of modern stamps but perhaps even more to the fact that the hobby is a wonderful anodyne at a time when there is so much trouble and when there are so many worries in daily life. An acquaintance has recently remarked that he could forget himself and his troubles in three ways, by playing contract bridge, by reading thrillers and perhaps even more so by losing himself in his stamps. Whatever the immediate future may bring to fortunes of postage stamps, it is reasonably certain that owing to their comparative scarcity, which must become accentuated year by year, the earlier issues of postage stamps will always prove to be a sound holding.

In conclusion may I emphasise that the opinions expressed above are only personal opinions and it is frankly conceded that opinions differ and that everyone is entitled to his own, in spite of which there will always be a certain bond of sympathy among philatelists and stamp collectors of whatever nationality they may be and whatever philatelic creed they may adopt.

E. W. Mann.

Løvemerkene

i nye farger.

I samband med at portoen ble satt opp fra og med den 1. oktober er 20 øre rød og 40 øre mørkgrå utkommet i nye farger: 20 øre sinnoberrød og 40 øre mørk gråblå.

For tjenestemerkenes vedkommende er foretatt en liknende forandring.

Enn videre er utkommet et nytt frimerkehefte: Format 11,1 cm. x 5 cm. Innhold 3 blokker a 10 merker, 5, 10 og 25 øre = kr. 4.—.

Løvemerket i verdien 55 og 80 øre vil utkomme den 4. november.

Engelske filatelistklubber

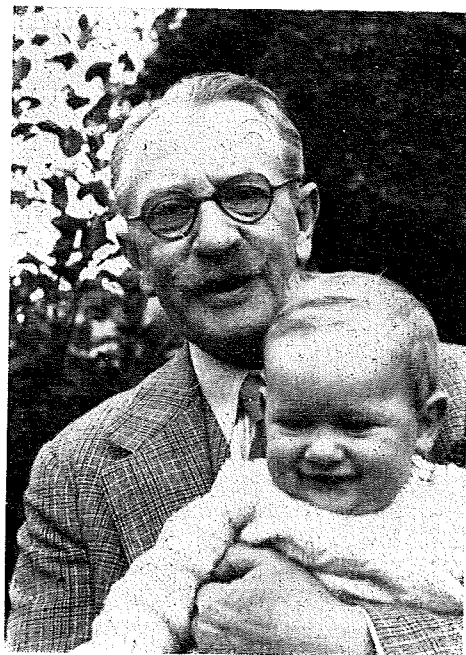
Av DR. WILLIAM BYAM, O. B. E.

President i "The Philatelic Congress of Great Britain"

Som resten av mine landsmenn er også de britiske frimerkesamlere klar over at et nytt kapitel er begynt i deres liv og de tar nå under overveielse hvorledes deres filatelistiske oppfatninger også kan forandres slik at det blir til deres fordel. I det store og hele er de konservative i sitt syn og forandringer vil sannsynligvis bare finne sted etter nøye overveielser. Jeg vil derfor forsøke å gi en oversikt over den organiserte filateli her i landet slik den nå er og dertil føye min oppfatning av hva som kan ventes i framtiden.

I sentrum av vår frimerkeverden har vi The Royal Philatelic Society, London, hvis medlemstall nå er 700, alle samlere. Kjente filatelister fra mange land er tilsluttet denne klubb og har de samme rettigheter som de engelske medlemmer. Klubbens tidsskrift «The London Philatelist» sveiser dem sammen. Under normale forhold utkommer dette hver måned. I tidsskriftet offentliggjøres foredrag som er holdt ved møtene, meddelelser mottatt fra utenlandske medlemmer, filatelistiske nyheter, kommentarer og referater fra klubbens møter. Klubben har sitt eget hus på Devonshire Place 41, London W 1 og der finnes et betydelig bibliotek av filatelistiske arbeider og filatelistiske tidsskrifter fra alle verdens kanter. Møter holdes 2 ganger i måneden og siste år møtte det gjennomsnittlig 50 medlemmer på hvert møte. Et møte i måneden er viet foredrag. Samtidig forevises utvalgte merker som illustrerer foredragsholderens synspunkter. Etter foredragene er der diskusjon. De andre møter er viet utstilling av frimerker fra så mange medlemmer som mulig og rammen for hver utstilling fastsettes i det trykte program for se-

songen. I alminnelighet er utstillingen begrenset til merker fra et bestemt geografisk område, som f. eks. Britisk Vest-India, men av og til vies også et møte en spesialitet som merker på hele brev eller feltpost fra en bestemt periode.merkene utstilles i rammer som er opphengt i møtesalen og en eller flere av utstillerne anmodes om å framkomme med noen bemerkninger om det utstilte materiale. Dis-

*Dr. William Byam, O.B.E.,
(and his grandson, Charles Henry Byam-Cook)
Fellow of the Royal Philatelic Society of London,
and Member of Council; Member of Honour of
the Société Philatélique d'Egypte; Chairman of
the Egypt Study Circle; Member of the Permanent
Committee of the Philatelic Congress of
Gt. Britain, etc.*

se uformelle utstillinger viser seg å bli mere og mere populære.

En viktig gren av klubbens virksomhet er undersøkelsen av frimerker som foretas av ekspertutvalget. Et sertifikat utstedes for hvert merke som blir funnet å være ekte. Til slike sertifikater festes et fotografi av merkene som får det samme nummer som selve merkene har i den omhyggelige førte protokoll. Fra nå av blir det et eksemplar med stamtre. For hvert merke som forkastes utstedes også et sertifikat uten fotografi, som undertegnes av de medlemmer som mener at eksemplaret ikke er hva det skulle være. De sertifikater som utstedes for ekte merker undertegnes bare av formannen, for tiden Sir John Wilson, Bart., tidligere klubbens president og en av verdens dyktigste filatelistiske autoriteter. Disse sertifikater er meget ettertraktet og i alminnelighet følger de merkene når disse skifter eiere.

The Royal, som klubben ofte kalles, har en akademisk posisjon. Den går ikke god for noen byttesammenslutning og den tillater intet kjøp og salg av merker innen sine dører. Handlere er velkommen som gjester og tillates å ta del i diskusjonene. Antallet av kvinnelige medlemmer er steget i den seinere tid. Helt til ganske nylig har klubbens hovedinteresse vært de første utgaver fra det 19. århundrede og studiet av trykningsmetoder og plater har tatt førsteplassen, men der er ikke tvil om at interessen nå går videre og de framtidige programmer kan ventes å inneholde foredrag om moderne merker og om posthistorie som ligger nær opp til vår egen tid. Klubbens hus vil også påta seg nye oppgaver på det selskapelige område, slik at det kan bli et Mekka for alle sanne tilhengere.

Den største filatelistklubb i Storbritannia er The Junior Philatelic Society. Den teller sine medlemmer i tusener og til tross for navnet anses ingen samler å være for gammel til å bli medlem. Den har sine møter i London og er samlingssted for ivrige samlere av alle aldre og blant hvilke en finner mange unge med et kjennskap til frimerker som de eldre ofte misunner dem. Denne lykkelige familie er en frukt av Freddy Melvilles foretaksomhet. Vi får håpe den fortsetter sin framgang, slik at den kan være et varig minne om denne mann som viet sitt liv til juniorenes samlervirksomhet. Klubbens møter er lagt

instruktivt an og de begynner ofte med en auksjon, som for mange er kveldens viktigste begivenhet.

The British Philatelic Association bringer både handlere og samlere sammen. Dens vekst er stadig raskere og dens betydning er steget gjennom det utmerkede arbeid den har utført under krigen som regjeringens representant ved alle transaksjoner angående ut- og innførsel av frimerker. Den har gode forbindelser med det britiske postverk og i framtiden kan den med rette ha håp om å øve innflytelse på offisielle avgjørelser. Den holder et våkent øye med filatelistiske forretnings-transaksjoner, og handlere som avviker fra den rette og trange sti vil sjelden gjøre dette uten at deres overtredelser blir bemerket og meddelt de intetanende offer. Forbundet har satt seg fore å holde frimerkehandelen ren. Som et skritt i denne retning gir den ekspertuttalelser om frimerker som forelegges og den utsteder sertifikater som ikke er ulike dem der utstedes av The Royal. De dekker imidlertid et videre område idet alle merker mottas til ekspertise, mens The Royal begrenser sitt ekspertområde til merker som er utstedt før 1914. Den holder også møter med foredrag og framvisning av merker. Om kort tid vil et nytt tidsskrift med tittelen «Philately» begynne å utkomme under dets auspisier, og det vil sikkert få mere innflytelse etter hvert som flere medlemmer og flere klubber slutter seg til B. P. A. Hovedsetet er i London og den nåværende formann er Robson Lowe. En venter seg meget av dette forbundet.

The Postal History Society, som også har sitt hovedsete i London og som ble stiftet en tid etter den første verdenskrig, er nå i rask vekst. Det beskjefteget seg fra først av mest med Storbritannias eldste posthistorie. Det startet en studiegruppe for undersøkelse av postruten over land til Østen. Resultatet av disse undersøkelser venter en snart skal komme ut i bokform. Når denne bok ikke er kommet tidligere, så skyldes dette den akutte papirmangel som all filatelistisk virksomhet i dette land lider under. Møtene er godt besøkte og begynner nå med en middag for selskapets gjester. Etterpå holder de foredrag om de emner de er kjent for å beherske, det være seg filatelister eller ikke. Nylig sørget representanter for pres-

sen for en instruktiv og underholdende aften, hvor så forskjellige spørsmål som forsendelse av aviser med posten, fordelingen over hele kloden av en stor søndagsavis og vårt mest berømte illustrerte magasins organisasjon ble behandlet. En annen kveld fortalte postdirektøren for en av våre afrikanske kolonier om de postale hendelser i hans del av verden. Under ledelse av sekretæren, den gode Clongher, gjør The Postal History Society meget for å skape mange nye posthistorikere, for hvem posten i alle dens former vil være studieområdet.

Svært likt det sist nevnte selskap i sin form er de forskjellige studiesirkler. Medlemmer av disse grupper studerer selve merkene og er ikke bare samlere. De er kommet sammen i grupper for å lette studiet av de problemer de er stilt like overfor. Disse problemer kan være selve trykningsprosessen, eller transportmåten, et spesielt land, eller et annet liknende spørsmål som interesserer alle medlemmer. Studiegruppen i Royal Society hadde begynt studier av de metoder som ble benyttet ved trykningen av de første typograferte merker i forskjellige land. Dets virksomhet ble imidlertid innstilt med utbruddet av krigen. Transporten av flypost er et godt eksempel på den annen kategori. Den egyptiske studiegruppe på den tredje. Jeg vil beskrive dens organisasjon og framgangsmåte, som en mulig rettleiding for andre som ønsker å drive liknende studier. Der er medlemmer som kan være til stede på møtene og korresponderende medlemmer som kan være bosatt i områder langt fra hverandre — Egypt, Canada, Sambandsstatene og fjerne deler av Storbritannia. Der velges en formann som leder møtene, hjelper medlemmene etter tur og som samarbeider undersøkelsene og gruppens forhold i sin alminnelighet. Protokollføreren er hans løytnant. Han mottar og noterer alle data som gruppen finner fram til. Rapporter om studiene sendes til ham og han i sin tur lar meddelelsene sirkulere til alle medlemmer, som således kan kontrollere dem og utvide dem med materiale fra sine samlinger. Sekretær-kassereren er tredjemann i det lille styre. Hans virkeområde framgår av tittelen. Til disse er seinere kommet redaktøren av kvartalssirkulærer. Her blir alle filatelistiske funn som finnes verdige til det omtalt. Fotografiske gjengivelser av

spesimen eksemplarer brukes som illustrasjoner i kvartalsskriftet. Som et resultat av diskusjonen velges og defineres de studier som skal foretas: Egyptiske postkontor i utlandet, konsulatposten i Egypt, prøvetrykk, Suezkanalkompaniet og dets frimerker, de forskjellige utgaver av egyptiske merker, transporten av offisiell post, er alle eksempler på studier som nå er i gang. Før møte i gruppen meddeler sekretæren hvilket emne som skal behandles og medlemmene anmodes om å medbringe materiale som de måtte ha og som kan kaste lys over det valgte emne. Korresponderende medlemmer anmodes om å sende detaljer av liknende betydning fra sine samlinger. På møtet undersøkes alt dette materiale og notater gjøres ang. de huller som gjenstår å fylle. Det samme emne kan gjennomgå med andre på en hel rekke møter. Men når studiet er kommet godt i gang, overlates det til et medlem som i alminnelighet melder seg frivillig for jobben, og det er hans plikt å søke ytterligere opplysninger blant gruppens medlemmer eller fra enhver annen kilde som hans kløkt måtte finne. Han lager eventuelt en skriftlig rapport om studieemnet som protokollføreren sender til alle medlemmene, både i heimlandet og utlandet, for rettelse eller kommentar. Disse rapporter er foreløpige, men kan også være endelige. Redaktøren avgjør om de skal publiseres i kvartalsskriftet eller ikke. Et medlem som har fått seg overlatt et studieemne kan henvende seg til et hvert annet medlem for utlån av materiale i forbindelse med studiet. Gruppens samtlige samlinger muliggjør løsninger av problemer som ingen enkelt samling kunne klarlegge.

Jeg har ofret megen plass på dette spørsmål, idet jeg tror at studiegrupper vil bli mere og mere populære. Den heldige gjennomføring avhenger av den interesse som emnet har og av ledelsens initiativ. En studiegruppe for Norges frimerker ligger nær å tenke på og den ville gjøre meget til å øke vennskapet mellom våre to land.

I London og utover landet er det selvfølgelig mange frimerkeklubber av en mere ortodoks karakter og med medlemstall fra noen få og opp til flere hundre. Mange av dem har bytteforsendelser og holder møter hvor frimerker stilles ut. I den seinere tid har der vært en tendens til å smelte

sammen klubber fra en bestemt landsdel for å holde felles sammenkomster. Slike sammenkomster skulle høyne nivået av filatelistisk viten og få samlerne i sin alminnelighet til å forstå at stoltheten over å eie ikke er noe ideal å stile mot, for det alene vil sjelden vise seg å gi tilfredsstillelse når nybegynnerens entusiasme er passert. Å bli medlem av en klubb og være til stede på en rekke av disse sammenkomster er det beste middel for begynneren til å oppnå den entusiasme som vil følge ham gjennom livet.

Det bånd som binder disse mange filatelistiske ledd sammen er kongressen som av den gemene hop ofte kalles «The Annual Beano», men som med rette ansees for å være «Frimerkesamlernes parlament». Den fulle tittel er «The Philatelic Congress of Great Britain». Den holdes årlig på innbydelse fra en av de tilsluttede klubber, og sammenkomstene varer fra 4 til 5 dager. Resten av året blir kongressens affærer tatt vare på av en permanent eksekutivkomité hvis medlemmer velges årlig av de tilsluttede foreningers utsendinger og av individuelle medlemmer. Antallet av en klubbs utsendinger bestemmes av dens medlemsantall. Under kongressen holdes møter hver dag med foredrag og diskusjoner om emner som er fast-

satt på forhånd. På kongressen i år i Brighton diskuterte en følgende emner: «Framtidige filatelistiske utstillinger», «Forfalskinger» og «En ordliste for filatelistiske uttrykk». Den selskapelige del innbefattet en mottagelse av de sivile myndigheter, dancinger, turer til nærliggende kjente steder og tilslutt en bankett. En utstilling av frimerker var arrangert av den innbydende klubb og flere studiegrupper holdt samtidig sine møter. Ofte arrangeres demonstrasjoner for å forklare en eller annen teknisk prosess i forbindelse med fabrikasjonen av frimerker, og disse demonstrasjoner blir det alltid satt meget stor pris på.

I Kongressens varetekt ligger «The Roll of Distinguished Philatelists» som begynner med kong Georg den Vtes navnetrekk. Hvert år øker listen med navnet på en eller flere kjente filatelister blant verdens frimerkesamlere. Det er den største ære som kan tildeles noen av britiske samlere.

Av alt dette håper jeg mine lesere vil ha fått inntrykk av at vi er en lykkelig broderkrets som deler felles interesser, som gjerne vil erverve oss kunnskaper, men som er villig til å dele disse med andre og som framfor alt rekker en vennskapets hånd over havene til beslektede filatelister.

Storbritannias Frimerker

Av H. C. V. ADAMS

Honorær bibliotekar i "The Royal Philatelic Society", London

Storbritannia var det første land til å anta en gummiert etikett — som det den gang kaltes — som en metode til å forutbetale brevporto. De første frimerkene derfra skulle derfor være — og er det vel også — mere populære blant filatelister hele jorden over, enn hvilke som helst andre utgaver, når unntas de respektive lands egne merker.

Helt inntil Mr. J. B. Seymours monumentale arbeid angående koppertrykksmerkene og de tidlige merker i «overflate-trykk» ble utgitt, fantes ingen spesialka-

taloger som kunne sammenliknes med liknende publikasjoner andre land hadde utgitt med hensyn til sine frimerkeutgaver. Nå når en slik spesialkatalog finnes, selv om den uheldigvis for tiden ikke er til salgs før den lovede reviderte utgave foreligger, gis der ikke lenger den samme grunn som tidligere for dem der er opptatt på andre filatelistiske felter til å avholde seg fra studiet av disse interessante utgaver. Skal man bygge opp en samling fra dette land, vil selvsagt den filatelistiske forsker tidlig være oppmerksom på de essays og

prøvetrykk som førte til valget av den første utgave «etiketter» som ble anvendt og som i dag er den alminnelige framgangsmåte ved forskuddsvis erleggelse av porto. Noen av de nevnte essays er ikke særlig sjeldne, men der ble tatt meget få prøvetrykk av det utkast som kom til anvendelse på de forskjellige utviklingstrinn før resultatet ble nådd, og følgelig er disse omtrent umulig å få tak i.

De første to frimerker: One Penny svart og Two Pence blå, ble solgt til publikum tidligst den 6. mai 1840. Det skal medgis at disse merker fantes på hele brev med tidligere avstempling i samme måned, men porto var aldri betalt, og leveringsavgiften ble derfor i disse tilfelle som tidligere oppkrevet ved mottagelsen.

Penny-merkene ble i sin løpetid ialt framstillet fra 11 forskjellige plater, mens Two Pence bare foreligger fra to plater. Tar en i betraktning at det gjelder kopprertrykksmerker og at hvert merke i arket, som besto av 240 merker, hadde forskjellige bokstaver i de to hjørner i merkenes underkant, forstår en at de er enklere å plate enn utgaver som er framstillet ved en liknende metode.

Denne studie ble fullført for mange år siden, og arbeidet: «Plating av Englands svarte One Penny-merke fra 1840», gjengir fotografisk de særskilte kjennetegn av hvert eneste penny-merke i denne farge. Forut for dette hadde Mr. E. D. Bacon, seinere Sir Edward Bacon, i sitt verk: «The Great Britain Line-engraved Postage Stamps of Perkins Bacon & Co», gitt en uttømmende historikk over alle frimerker trykt hos omhandlede firma, og disse to publikasjoner utgjør tilsammen en uvurdelig kilde til studium for enhver som bestreber seg på å få i stand en representativ samling av disse vakre merker.

På grunn av muligheten for å fjerne anullasjonsstemplet fra de svarte merker, tilsynelatende uten å etterlate spor, skjönt det er sparsomt med beviser på at dette foregikk i noen betydelig utstrekning, ble det henimot slutten av 1840 gjort omfattende eksperimenter med henblikk på å utelukke muligheten for at slikt skulle inntreffe, og resultatet var at fargen på Penny-verdien ble forandret til brunlig rødt og papiret ble behandlet med en oppløsning av en cyanforbindelse. Dette kjemikalium ga frimerkene en blålig

H. C. V. Adams.

tone, som varierte meget betydelig i løpet av de 15 år de var i bruk. Liknende papir anvendtes til Two Pence merket, og samtidig ble to hvite linjer satt inn i merket, over og under merkebilledet, slik at de uten vanskelighet kan skjeldnes fra sine forgjengere.

Det ble benyttet alt for mange plater til den laveste verdi til at andre enn den mest framskredne spesialist er i stand til å rekonstruere de fleste av disse, men i betraktning av de få plater som kom til anvendelse for Two Pence merkets vedkommende, er rekonstruksjonen her en ganske anderledes overkommelig affære som lettvindt lar seg gjennomføre både hva angår den utakkede utgave og de seinere perforerte. Oppgraveringer og dobbelte bokstaver forekommer hyppig på Penny-verdiene, men det mest ettertraktede merke av de brunrøde utgaver er feiltrykket: «A» som mangler i nedre høyre hjørne i arket fra plate nr. 77, 1ste trykning, som skulle ha vist bokstavene «B» og «A», men bare gjenga den første av disse. Denne feil ble utbedret på platen umiddelbart etter oppdagelsen, som fant sted tidlig i merkets liv, så bare få eksemplarer finnes. (Forfatteren er i den lykkelige besittelse av et eksemplar på helt brev.)

I løpet av året 1841 ble der tatt prøve-

trykk av dette Penny-merke på det såkalte Dickingson Thread Paper (ti gule silkestråder løper vertikalt gjennom papiret), og dette papir kom seinere til anvendelse for Ten Pence og One Shilling med relieftrykk, men disse Penny-merker ble aldri solgt til publikum og finnes derfor kun ubrukte.

Henry Archer hadde i 1880 oppfunnet perforeringsmaskinen, etter at hans forslag om gjennomstikk-oppdeling av arkene var blitt erklært for uhensiktsmessig av Regjeringens representanter, og dette er det neste bemerkelsesverdige skritt framover i engelsk filatelisk historie. Imidlertid gikk det helt til februar 1854 før den nye framgangsmåte for å skille frimerkene fra hverandre, kom til anvendelse, og fra dette tidspunkt av er alle engelske frimerker perforert, med unntagelse av relieftrykkene som da var kurserende.

Merker av One Penny verdien med gjennomstikk eller perforert av Archer fra de prøveark som ble stilt til disposisjon for ham, er sterkt ettersøkt og de kan identifiseres på grunn av hjørnebokstavene som er av en noe større type enn de som bruktes da regjeringen selv gjorde bruk av oppfinnelsen. De gjennomstukne merker er sjeldne og finnes ikke i brukt stand, men adskillige av Archers perforerte ark kom i løpet av årene 1851—54 i omsetning, formodentlig på grunn av et uheld. Forandringen av vannmerket fra liten til stor krone fant sted i 1855, og da denne forandring ikke svarte nøyaktig til den forstørrede perforering fra 16 til 14, finnes så vel One Penny som Two Pence merkene med begge kombinasjoner.

I løpet av denne periode var moderstemplet for One Penny merkene oppgravert og frimerker på papir med det lille kronevannmerke ble trykt fra plater som var framstillet såvel fra det gamle som fra det oppgraverte stempel. Forskjellen mellom disse utgaver er ikke vanskelig å påvise. I 1857 ble fargen på Penny merket forandret til rosa-rødt, og omkring 3 år seinere ble merkebildet både for dette og Two Penceverdien ubetydelig forandret. Bokstaver motsvarende de som allerede var anbrakt i hjørnene av merkets underkant ble anbrakt i hjørnene av merkets overkant istedenfor de små stjerner, og platenummeret ble anbrakt i gitteret på begge sider av merket. Av Penny-verdiene

av denne type er den store raritet plate 77 (2net trykk). Platen ble etter undersøkelsen tilintetgjort, og der kan ikke gis noen forklaring på hvorledes de meget få brukte eksemplarer kom ut. (Det gjaldt omkring ½ dusin merker.) Det er imidlertid klart at et ark ved et uhell er kommet ut, og sannsynligvis ikke mere.

Utakkede eksemplarer fra mange forskjellige plater finnes fra tid til annen og den mest kjente av disse er plate 116, kaldt Cardiff-Penny'en, fordi deler av et ubrukt ark ble funnet på postkontoret der. En Halfpenny-verdi som det oppsto behov for i forbindelse med en nedsettelse av portoen for aviser og sirkulærskrivelser, utkom den 1. oktober 1870 og Three Half Pence'en den samme dag. Begge merker ble utgitt i rosa-rød farge, den kurserende One Penny's kolør, men for den høyeste verdis vedkommende ble et prøvetrykk først utført i en rosa-lilla nyanse, og noen eksemplarer finnes i ubrukt stand. Feilen i bokstavene: OP-PC istedenfor CP-PC i plate 1, ble ikke oppdaget før mange år etter at denne utgave var ute av kurs, og ble følgelig heller aldri rettet.

Relieftrykkene av One Shilling, Ten Pence og Six Pence (i denne rekkefølge ble merkene utgitt) så dagens lys i løpet av årene 1847 til 1854, med henblikk på portosatsene for oversjøisk post. De to høyeste verdier ble trykt på Dickinson silkestråd-papir, det som seks år tidligere var blitt forkastet for de merker som dengang var kurserende. Disse tre frimerkeverdier ble framstillet hos Somersets House, og var således de første engelske merker som ikke ble levert av Perkins, Bacon & Co. Dette firma hadde inntil dette tidspunkt innehatt kontraktene for alle frimerkeutgaver utgitt i dette land, ja i reali-

teten for alle de frimerker som den engelske regjering sto ansvarlig for.

I 1855 gikk man over til en billigere trykningsmetode, nemlig typografien eller «overflatetrykket», noe liknende den som først ble anvendt i Frankrike, og da De La Rue & Co., underbød Perkins, Bacon & Co., sikret de seg oppdraget å levere de frimerker som skulle erstatte relieftrykkene, og videre leveringen av de påfølgende utgaver utført etter den nevnte framgangsmåte i løpet av dronning Victorias regjeringstid.

Der er mange årsaker til at disse seinere utgaver ikke fanger den samme interesse, som de tidligere «line-engraved»-utgaver. Men der finnes forskjellige rariteter blant disse merker, som er vanskelige og kostbare å erverve. Et antall av merkene angis i England som «unormale», idet de er framstillet fra reserveplater som ble foreldet før der oppsto behov for dem, på grunn av forandringer såvel i merkebildet som i fargen. I alle disse tilfelle ble der trykt ialt 6 ark for å prøve platene, og disse ark ble lagt til side. Det kan ikke forklares hvorledes, men faktum er at et eller flere ark av hver plate, unntatt Eight Pence plate 2, er kommet ut. Fortegnelsen over disse merker er som følger:

- 1862. Three Pence rosa, plate 3 (hvite flekker i merkebildet).
- 1862. Nine Pence strågult, plate 3 (hårlinjer i hjørnene).
- 1862. One Shilling grønn, plate 3 (feilaktig nummerert «2».)
- 1867. Ten Pence, brun, plate 2.
- 1868. Two Shilling blå, plate 3.
- 1869. Six Pence lilla, plate 10.
- 1872. Six Pence, blekt kastanjebrunt, plate 12.
- 1873. Six Pence, blekt brungult, plate 13.
- 1874. Four Pence sinnoberrød, plate 16.
- 1876. One Shilling grønn, plate 14.
- 1877. Four Pence, salviegrønn, plate 17.

I tillegg til disse finnes også andre store rariteter, som f. eks.: Nine Pence, plate 5, som bare finnes i et offentlig album, og Ten Pence, plate I som ved en feiltagelse ble trykt på papir med vannmerke: emblemer, noe som seinere ble korrigert. Den førstnevnte av disse finnes bare ubrukt, og Ten Pence brukt vanligvis med «C»-stempel fra det engelske kontor i Konstantinopel. Av alle de forannevnte er One Shilling plate 14 det sjeldneste, idet tre eller fire eksemplarer er kjent. Men

til tross herfor er Four Pence, plate 16, sinnoberrød, det eneste som hittil har unngått forfatteren.

Noen få av de «overflate-trykte» merker finnes på blålig papir, det som engang var bestemt for tjenestemerker, men unntatt Six Pence, plate 3 av 1862 og de høyere verdier i stort format, sees det sjelden. De høye verdier i større format som ble utgitt mellom 1867 og 1882, er nå tildags ytterst kostbare å erverve i postfrisk stand, og forfatteren har hittil aldri sett et tilfredsstillende eksemplar av et ubrukt £ 1.— med anker-vannmerket på virkelig hvitt papir. I realiteten er det nok tvilsomt om dette merke i det hele tatt eksisterer. £5.— oransjefarget på blått finnes på papir med to avvikende sjatteringer, den første utgave er noe dypere i fargen og avgjort den sjeldneste.

Et usedvanlig feiltrykk for dette land er den ordinære One Penny av desember 1881, med trykk på begge sider. Denne feil inntraff to ganger under merkets løpetid, idet baksiden er den rette side opp i et tilfelle og galt i et annet. Også dette merke kjennes på blålig papir, men er som sådant meget sjeldent.

Den lite tiltalende utgave av 1883—84, på usedvanlig løst papir, har krav på omtale på grunn av to rariteter: Five Pence med et forkastet merkebilde og hele serien tagget 12 istedenfor 14. Alle disse finnes bare i ubrukt stand.

I jubileumsseriene, som hovedsakelig er trykt i to farger, finnes ingen rariteter, ennskjønt Three Pence på virkelig oransjefarget papir ikke er lett å komme over.

Edward-merkene, som først så dagens lys i 1902, er det første eksempel på at en frimerkeutgave trykkes til forskjellige tider og på forskjellige frimerketrykkerier.

I denne artikkel er det imidlertid ikke hensikten å behandle hverken disse eller de seinere Georg-utgaver, men det kan nevnes at Six Pence i lys magenta-farge på kritt-papir er en fremrakende variant blant disse utgaver, og den ble postalt ekte utgitt. Nærværende artikkel gir i korte trekk en meget overfladisk omtale av de eldre britiske frimerker som bare ble anvendt som porto, og jeg gir uttrykk for håpet om at den vil kunne interessere dem som ikke allerede tidligere har fordyppet seg altfor sterkt i studiet av dette lands frimerker.

(Oversettelse: H. Thrap-Meyer.)

Hvorfor jeg samler SKANDINAVISKE MERKER?

Av R. KING-FARLOW

*Honorerer assisterende bibliotekar i
"The Royal Philatelic Society", London*

Da redaktør Stensdal spurte meg om jeg ville skrive en liten artikkel for Norsk Filatelistisk Tidsskrifts «Great Britain» nummer, ble jeg smigret, men var samtidig forlegen. Vanskeligheten var at jeg ikke visste noe om mitt lands frimerker og jeg var helt uten kvalifikasjoner til å skrive noen artikkel om dem. Redaktøren løste imidlertid problemet ved å foreslå at jeg skulle forklare hvorfor jeg hadde valgt å ignorere Englands frimerker og å konsentrere meg på Norge og Danmark.

Begynnelsen til det hele var en liten samling bypost fra de nordiske land som jeg kjøpte for en 20—25 år siden. Som enhver samler hadde jeg begynt med en generalsamling omfattende hele jorden. Denne periode passerte, som den må passere for alle som ikke har ubegrenset fritid og en bunnløs lommebok. Den fulgtes av en periode i hvilken jeg anla beskjedne hovednummersamlinger fra en rekke land i tur og orden. Syd-Afrika var den første tror jeg, fulgt av Frankrike, Østerrike, Sveits og tilslutt Danmark. Disse samlinger var helt elementære og inkluderte ingen varianter eller sjeldenheter og de kunne ikke på noen måte gjøre krav på å være «spesialiserte». Men med den første samling Bypost begynte en ny tid.

I noen tid hadde jeg følt at bare ervervelsen av forskjellige frimerker var en formålsløs beskjeftigelse og at filateliens skjulte dypere gleder. Vanskeligheten syntes å være å finne et felt hvor jeg kunne anvende mine meget elementære kunnskaper. De alminnelige utgaver fra de fleste land — og selvfølgelig også Storbritannia og dets kolonier — var allerede undersøkt i alle retninger av langt mere erfarne og dyktige forskere enn jeg og jeg var uvillig

til å kaste bort tid for å få mitt filatelistiske svennebrev på oppgaver som allerede var løst av andre. Jeg ønsket et felt som var så uberørt at endog en nybegynner kunne utføre noen originale undersøkelser og på samme tid et hvor materialet ikke var for kostbart. Mitt ønske var kanskje urimelig, men de skandinaviske bypostmerker oppfylte det helt tilfredsstillende. Det var ikke altfor vanskelig å få tak i materialet og det var billig, men bortsett fra en å to ukomplette og gamle kataloger fantes der ingen litteratur om dem på engelsk. Endog i Skandinavia og på kontinentet var det lenge siden det var gjort noe forsøk på å studere dem. Jeg besluttet å bli en spesialist.

I en årrekke konsentrerte jeg meg om bypostene — og særlig da Norges — og det lyktes meg å anlegge en passende spesialsamling. Men hva som var mere viktig var at jeg kom inn på studiet av originalgravvyrene, de forskjellige trykkmetoder, plating o. l. og hermed fikk jeg øynene opp for de mere framskredne og detaljerte sider av den sande filateli. Mitt monopol på området her i landet ble noe brudt ved offentliggjørelsen av en utmerket artikkelserie om Norges Bypostmerker av d'herrer Sanness og Holmes. Men disse brakte meg en hel del opplysninger som jeg ellers ikke hadde kunnet oppnå og min interesse ble bare forøket. Imidlertid ble det vanskeligere å oppnå materiell i større kvanta og da den tyske invasjon av Norge og Danmark kom, ble jeg avskåret fra mine kilder og tvunget til et opphold. London i 1940—41 var heller ikke noe sted for alvorlig filatelistisk arbeid. Jeg sendte derfor alle mine bypostmerker til et tryggere sted ute på landet og så dem ikke igjen på nesten fem år.

På over et år hadde jeg intet å gjøre med frimerker, men da trykket av luftangrepene ble lettere og jeg ikke lengere behøvde å tilbringe mesteparten av natten med å bekjempe bomber og branner, vendte jeg tilbake til hobbyen. Mine bypostmerker var langt avsted, men jeg hadde beholdt mine små samlinger av Norges og Danmarks offisielle merker. Disse samlinger hadde jeg som en bibeskjeftigelse til mine bypostmerker og jeg begynte nå å utvide disse. Norge kom i første omgang, men resultatet ble ikke annet enn en katalogsamling, noe mer detaljert enn mine samlinger fra tidligere, men på langt nær noen spesialsamling. Danmark kom så til behandling på en mere inngående måte og det endte med at jeg ble en beundrer av de klassiske kvadratiske skilingsmerker fra 1851—63. Ved siden herav anla jeg en liten spesialisert samling av poststempler og provisorier fra Færøyane, idet jeg igjen arbeidet etter min teori om å gi seg i kast med oppgaver som andre hittil hadde oversett.

Selv om min interesse for norske og danske frimerker begynte mere ved et tilfelle enn etter moden overveielse, så har jeg aldri angret det. På den ene side byr de første utgaver — særlig fra Danmark — ennå på et rikt arbeidsfelt for undersøkelser og oppdagelser både for en forholdsvis nybegynner og for en ekspert. Meget er selvfølgelig allerede gjort, hva flere utmerkede bøker og artikler vitner om. Men ennå er der tilstrekkelig i Danmarks første utgaver til å holde den mest energiske og begeistrede forsker beskjeftiget i mange år framover.

På den annen side har jeg gjennom mitt arbeid oppnådd et ganske godt kjennskap til dansk og norsk. Denne påstand er kanskje litt overdreven, fordi mine kunnskaper bare angår det skrevne språk, ervervet gjennom lange studier med en ordbok i forsøk på å finne ut av artikler i forskjellige skandinaviske tidsskrifter. Jeg er gla for at ordboken ikke mere er så nødvendig, men jeg har ennå ikke hørt talt hverken norsk eller dansk og jeg har ikke den minste anelse om uttalen. Jeg håper imidlertid å få rettet på dette innen kort tid.

Men det mest interessante ved det hele har vært at mine frimerker har brakt meg i forbindelse med andre samlere i de nordiske land, hvis vennlighet og villighet

til å hjelpe meg i min ofte trettende jakt på materiale og opplysninger har gitt meg stor glede. Mange av disse samlere kjenner jeg ennå bare gjennom korrespondanse, men jeg har vært så heldig å møte tre eller fire medlemmer av Oslo og København klubbene som har besøkt London i de siste måneder, og som viste seg å være like sjarmerende i virkeligheten som de var som korrespondenter. Jeg håper å møte mange flere av mine danske forbindelser under en forretningsreise til Danmark i sommer og neste år eller året deretter håper jeg på en tripp til Norge — etter et fravær på over 20 år.

Etter min mening er den måte som filatelen bringer samlere av forskjellige nasjonaliteter sammen av uhyre stor viktighet og verdi, spesielt i denne uoverensstemmelsens og misforståelsenes tid. Hva meg selv angår så har jeg gjennom samtaler med og brev fra mine filatelistvenner lært mere om den gjennomsnittlige amerikaners, nordmanns eller danskes problemer og synspunkter enn jeg ellers ville fått gjennom et helt livs studium av aviser og bøker. Det er blitt sagt at «kunsten kjenner ingen grenser». I disse krigsårene ble Norges og Englands grenser smeltet sammen i den felles kamp. Av denne prosess oppsto en nærmere kontakt og en gjensidig beundring og for en engelskmann i det minste tjener filatelen til å holde denne kontakt og beundring stadig levende.

"STAMPS"

Det gleder oss herved å kunne meddele at vi har truffet en avtale med H. L. Lindquist, utgiveren av verdens største frimerkeblad «Stamps», slik at de som ønsker å abonnere på det kan innbetale kontingenten til oss. «Stamps» utkommer hver uke. Det inneholder en masse interessante artikler og annonser og gir et godt tversnitt av det filatelistiske liv i Sambandsstatene. Kontingenten pr. år er kr. 13.—. På grunn av den internasjonale utstilling i New York i anledning av de amerikanske frimerkers 100-års jubileum vil årgangen 1947 ble meget interessant.

Kontingenten kr. 13.— kan innsendes i postanvisning til: Norsk Filatelistisk Tidsskrift, postboks 46, Høvik. På anvisningens bakside må anføres: Gjelder abonnement på «Stamps».

British Stamps used abroad

Av ABR. ODFJELL

Sтамбул 1854.

Dette er Storbritannias frimerker brukt utenfor heimlandet i koloniene, i britiske utenlandske postkontorer og kanskje også frimerker brukt ved militære poststasjoner.

I alminnelighet hadde jo koloniene etterhvert som de kom under britisk styre fått en privat eller offentlig postforbindelse og forskjellige stempler, som er vanskelig å få fatt i, men som i dag litt etter litt er kommet fram takket være den voksende interesse for posthistorie. De sees ofte på de såkalte posthistoriske auksjoner som firmaet Robson Lowe, London, fra tid til annen avholder.

Det var ved Krimkrigen i 1854 at de britiske frimerker første gang ble brukt i utlandet og fikk påført egne poststempler.

I 1857 hadde noen få av de utenlandske kontorer fått en bokstav som annulleringsstempel: «C» for Konstantinopel, «G» for Gibraltar, «M» for Malta og «S» for Stambul.

Omtrent samtidig ble de første nummerstempler utsendt til endel vestindiske kolonier, fra A01 til A15. Nr. 16, 17 og 19 til 24 ble ikke utsendt. A 25 gikk til Malta, A26 Gibraltar, A27 til A78 gikk til Jamaica, A79 til Balaclava og A80 til A99 ble brukt av flåtens forskjellige enheter rundt om, uten å være bunnet til noen bestemt havn. Tidligere antok man disse nr. å være fra ukjente steder, da

disse nr. stempler ofte fantes på sjømannsbrevere. Således var A99 oppgitt til å være Sydney. Flåten hadde også numrene B03, B12, B56 og B57 samt C79.

Av «B»nr. var der forholdsvis få i bruk, hvilket framgår av nedenstående liste. C nr. tilhører konsulat postkontorerene i Syd- og Central-Amerika. Her er også en rekke nr. som antakelig aldri ble utdelt. Der er videre noen få D, E, F og G nr.-stempler, stempler med bare navn og noen få nr.stempler i tre tall uten bokstav foran. Som rimelig var hendte det at der var flere typer av samme nr. Således har f. eks. Malta A25 — tre eller fire forskjellige hovedtyper.

Hvert postkontor har sin egen interessante historie. Der er for mange til at jeg kan komme inn på dem her, men jeg skal fortelle om Meksikos to britiske konsulat eller «Postal Agencies»: Tampico C 63 og Vera Cruz C 64.

Etter Meksikos atskillelse fra Spania var kommunikasjonene inn og ut av landet i sin alminnelighet stanset — kanskje unnatt den forbindelse som kirken opprettholdt. For Meksiko hadde vært et lukket land. Nå var det åpent og britiske kjøpmenn sendte straks skip, varer og folk der ut for å få handel i stand. I 1824/25 anerkjente Storbritannia den frie meksikanske regjering. Den britiske minister i Mexico City arbeidet for å få en postord-

ning i stand. I februar 1825 mottok konsulatet i Vera Cruz et såkalt «fleuron» stempel. Et «Postal Agency» ble opprettet og fra Meksiko gikk posten til England over Jamaika, de beregnet en ca. 3 mnd. for å komme fram, men sendtes posten over New York, tok den ca. 50 dager. I 1865 ble de postale agencies tillatt å bruke

britiske frimerker. Tampico fikk seg tildelt nr. stempel C 63 og Vera Cruz C 64. Vera Cruz ble nedlagt i 1874 og Tampico i 1876.

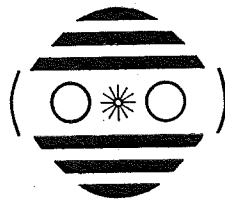
Dette er en liste over stempler brukt på britiske frimerker utenfor heimlandet. Etter Stanley Gibbons.

Fleuron stempel.

Krimkrig militærpoststempler 1854.

Malta 1857.

A 01 Kingston, Jamaika	A 45 Grange Hill, Jamaika	A 80 til A 99 tilhører flåten
A 02 Antigua	A 46 Green Island »	B 01 Alexandria
A 03 Demerara	A 47 Highgate »	B 02 Zues
A 04 Berbice	A 48 Hope Bay »	B 03, B12, B56 og B57 tilhører flåten
A 05 Bahamas	A 49 Lilliput »	B 32 Buenos Ayres
A 06 Br. Honduras	A 50 Little River »	B 53 Mauritius
A 07 Dominika	A 51 Lucia »	B 62 Hong Kong
A 08 Montserrat	A 52 Manchioneal »	B 64 Seychelles
A 09 Nevis	A 53 Mandreville »	Bonny River, Niger
A 10 St. Vincent	A 54 May Hill, »	Burutu » »
A 11 St. Lucia	A 55 Mile Gully »	C Konstantinopel
A 12 St. Kitt's	A 56 Mongcaune »	C 28 Montevideo
A 13 Tortola	A 57 Montego Bay »	C 30 Valparaiso
A 14 Tobago	A 58 Montpelier »	C 35 Panama
A 15 Grenada	A 59 Morant Bay »	C 36 Arica
A 18 English Harbour	A 60 Ocho Rios »	C 37 Caldera
A 25 Malta	A 61 Old Harbour River, Jamaika	C 38 Callao
A 26 Gibraltar	A 62 Plaintrain Green »	C 39 Cobija
A 27 Alexandria, Jamaika	A 63 PearTreeGrove »	C 40 Coquimbo
A 28 Annotte Bag »	A 64 Port Antonio »	C 41 Guayaquil
A 29 Bath »	A 65 Port Morant »	C 42 Islay
A 30 Black River »	A 66 Port Maria »	C 43 Payta
A 31 Brown's town »	A 67 Port Royal »	C 51 St. Thomas. D.V.I.
A 32 Buff Bay »	A 68 Porus »	C 56 eller 65-Cartagena
A 33 Chapelton »	A 69 Ramble »	C 57 Greytown
A 34 Claremont »	A 70 Rioe Bueno »	C 58 Havana
A 35 Clarendon »	A 71 Rodney Hall »	C 59 Jacmel
A 36 Dry Harbour »	A 72 St. David »	C 60 La Guayra
A 37 Cuncans »	A 73 St. Anne's Bay »	C 61 Porto Rico
A 38 Ewarton »	A 74 Salt.gut »	C 62 Santa Martha
A 39 Falmouth, »	A 75 Savannah la Mar »	C 63 Tampico
A 40 Flint River »	A 76 Spanish Town »	C 64 Vera Cruz
A 41 Gagle »	A 77 Stewart Town »	C 65 se 56
A 42 Golden Spring »	A 78 Vere »	
A 43 Gordon Town »	A 79 Balaclava	
A 44 Goshen »		

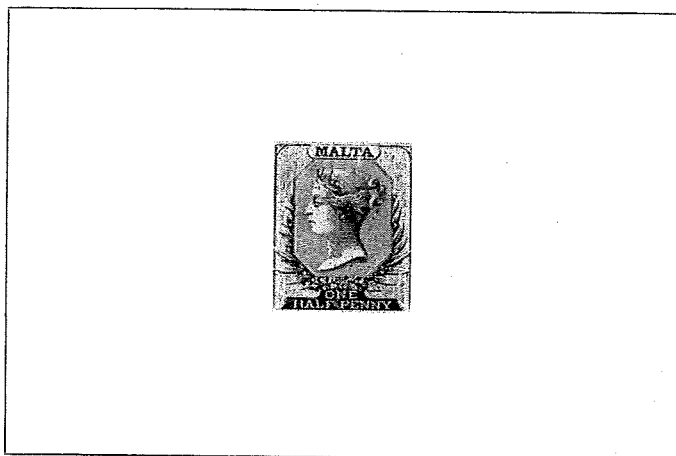
C 79 tilhører flåten	D 74 Pisco	M Malta
C 81 Bahia	D 87 Iquique	Old Calabar, Niger
C 82 Pernambuco	E 53 Port au Prince	S Stamboul
C 83 Rio de Janeiro	E 88 Aspinwal	S African war
C 86 Porto Plata	Egypt army	Salonica
C 87 San Domingo	F 69 Savanilla	247 Fernando Poo
C 88 St. Jago de Cuba	F 84 Aguadilla	582 Naguabo
Crimean War	F 85 Mayaguez	942 Larnaca, Cyprus
D 22 Ciudad Bolivar	F 87 Smyrna	969 Nicosia »
D 26 Spanish Mail—St.	F 88 Ponce	974 Baffo »
Thomas	Forcados River, Niger	975 Famagousta »
D 47 Cyprus, Polymedia	G Gibraltar	981 Limassol »
D 48 » Army head	G 06 Beyrout	982 Kyrenia »
quarter	Lokoja, Niger	

Stanley Gibbons katalog inneholder en spesifisert oppgave ikke alene over stempelenes, som ble brukt fra hvert enkelt postkontor, men også hvilke merker og disses platenumre.

H. L. Ewens katalog av 1898 inneholder flere numre som St. G. ikke nevner, men en kan vel gå ut fra at 1945 katalogen har den riktige og komplette fortegnelse.

MALTA ½ d. gul 1860-1884

Av ALF G. JOHNSEN

Die proof på glasert kartong.

(Denne artikkel gjengir i noe utvidet form foredrag holdt i Oslo Filatelist-Klub 20/9—43.)

Først en kort orientering angående de postale forhold på Malta. De første frimerker som ble brukt der var Englands fra 1857 og framover til 31. desember 1884. Omtrent alle merker som ble utgitt i England i disse år finnes med

Malta avstempling. De viktigste unntakelser er £ 1.— og £ 5 merkene. Stanley Gibbons 1945 katalogiserer 93 merker med underliggende platenumre. De britiske merker kan selvfølgelig kun samles brukte og identifiseres gjennom poststemplene som ble benyttet på Malta. Det først anvendte stempel besto av bokstaven «M» i en oval av horisontale linjer, men

ble allerede i begynnelsen av 1859 avløst av det velkjente «A25» i forbindelse med datostempel.

Bruken av britiske merker opphørte ved utgangen av 1884, da Malta fra 1. januar 1885 tok egne merker i bruk.

De britiske merker ble bare benyttet i Maltas postforbindelse med utlandet. Innen øygruppen var der lokal postbefordring som fra desember 1860 tok frimerker i bruk. Det er dette merket som behandles i denne artikkel. Det er det mest interessante av Maltas frimerker, ja kanskje et av de aller interessanteste — og vanskeligste — av alle merker som objekt for spesialstudium. Jeg refererer til det bekjente gule halvpennymerke. The yellow Malta.

«Det kan ha vært en tilfeldighet eller med hensikt» sier en forfatter i en liten artikkel i Stamp Collectors Fortnightly i 1917, «men hva årsaken enn kan ha vært til beslutningen om å trykke Maltas første frimerke i gul farge, må den ha hatt en forbindelse med øyas fysiske attributter. For Malta er gult. Hvorfra en enn ser øya, ute fra det åpne hav eller fra Valletta eller på nært hold, møter en samme farge. Gule klipper, gule fortifikasjoner, gulgrå vegger — yellow Malta.»

Før 1. desember 1860 var lokalposten på Malta meget primitiv. Utdeling av posten fant ikke sted, befolkningen måtte avhente sin post på politistasjonene. Ved en bekjentgjørelse fra guvernøren av 16. november 1860 ble visse forbedringer iverksatt. Der ble daglig ombæring i byene Valletta, Floriana og Sliema og på forskjellige steder i hovedstaden ble postkasser oppsatt. Utenom de nevnte byer fortsatte imidlertid de lokale politistasjoner å formidle utleveringen av posten. Samtidig innførtes bruken av det nye gule $\frac{1}{2}$ d. merket, dog bare for lokalt bruk innen øygruppen. Brevet til utlandet frankert med lokalmerket ble betraktet som ubetalte og behandlet deretter.

Det gule $\frac{1}{2}$ d. merket var i bruk helt til 31. desember 1884, altså i vel 25 år og utkom i alt i 29 forskjellige trykkopplag. Det sier seg selv at der måtte bli en rekke fargevariasjoner i denne tid og studiet og klassifiseringen av disse er av stor filatelistisk interesse og har brakt fram en ikke ubetydelig litteratur.

Jeg begynte på min Malta-samling under den første verdenskrigen. Grunnstammen

Alf G. Johnsen.

til samlingen, jeg antar ca. 40 % av hva den er i dag, kjøpte jeg fra en kjent filatelist J. E. Williams. Han hadde en stor Malta-samling som den kjente handlende Chas. Nissen i London hadde fått til salgs. Jeg sto fra tidligere i forbindelse med Nissen og han var så elskverdig å sende meg hele samlingen før den ble satt opp til salgs. Jeg tok da ut så langt pengepungen strakk til, men måtte la alle store sjeldheter, større blokker o. l. bli liggende igjen. Det gule Malta var godt representert, satt opp med beskrivende tekst og kommentarer etter Williams' selvstudier gjennom mange år.

Det eneste som da forelå av litteratur var en monografi fra 1908/09 av en engelsk offiser bosatt på Malta W. R. Gatt. Det var et utmerket og på den tid solid arbeid som alle seinere forfattere om Maltas frimerker har benyttet. Men det gule $\frac{1}{2}$ d. var en vanskelig materie. Hans katalogisering har vist seg ved seinere studier å være om ikke feilaktig så høyst mangelfull. Han kom til at der forelå 13 à 14 trykninger, mens antallet som tidligere nevnt var over det dobbelte.

Da jeg skulle montere samlingen, forelå en ny monografi fra 1913 av den kjente filatelist og handlende Alexander J. Sefi i London, men hans studier var for en stor

del bygd på Williams' samling. Han skriver selv herom følgende: «Jeg benytter leiligheten til å takke Mr. J. E. Williams for lånet av hans storartede og fortreffelig arrangerte samling, som har gitt meg mange opplysninger av stor interesse.» Det falt seg da naturlig for meg helt enkelt å overflytte samlingen til mine egne albums sammen med de merker jeg hadde ved siden av.

Det gule $\frac{1}{2}$ d. er trykt hos De La Rue & Co, London, — som i parentes bemerkt var eneleverandør av alle Maltas frimerker til 1926 — fra originalgravyre som ble framstilt i 1859. Tegningen og graveringen er temmelig sikkert av Jean F. Joubert de la Ferte, en dyktig kunstner som har gravert de fleste av de eldre stempler for De La Rue. Originalgravyren var i relieff (camé). Arket i boktrykk bestod av 4 «panes», blokker, hver på 60 merker i 10 horisontale rader à 6, altså tilsammen 240 merker. På sidemarginalene nær det øverste høyre og nederste venstre hjørne av arket finner vi platenumret, tallet «1» hvitt på farget sirkel. Over begge de øverste blokker og mellom disse og de to nederste finner vi inskripsjonen «Malta postage One halfpenny». Dessuten er der i den øverste marginal en leder — kors — for perforeringen.

Der foreligger ikke mindre enn 9 forskjellige gravyrer for merkene med dronning Victorias hode. Den type som ble benyttet til Maltas $\frac{1}{2}$ d. merke er den samme som er anvendt bl. a. for Sierra Leone 6 d., New South Wales 2 d. og pence og shilling merkene fra Mauritius.

Samtlige merker er tagget. Trykkopplagene nr. 10 og 12 er tagget 12 $\frac{1}{2}$, nr. 20 og 21 14 x 12 $\frac{1}{2}$, de øvrige 25 opplag er tagget 14. Der forefinnes enkelte, men meget få kjente utaggete merker — jeg har ett i min samling fra 17. trykning 1876 —, men disse er etter all sannsynlighet prøvetrykk. Perforeringen utførtes til å begynne med i Statstrykkeriet — Somerset House — med horisontale kammaskiner. Seinere med samme slags maskiner hos De La Rue, hvor imidlertid også linjemaskiner ble anvendt for perforeringen 14 x 12 $\frac{1}{2}$.

Med hensyn til papiret er dette selvfølgelig i det lange tidsrom også forskjellig, men det er ingen som har kunnet atskille de forskjellige trykninger ved forskjellen i papiret i seg selv. Papiret fore-

kommer både krittet og ukrittet, i forskjellig hårdhet og tykkelse, men som sagt noen sikker vegledning i katalogiseringen gir papiret ikke. Vi kan kun atskille papiret i 4 grupper. Den første levering var uten vannmerke på blålig papir, de neste 2 leveringer også uten v.m., men på hvitt papir, leveringene nr. 4 til 24 hadde v.m. krone CC og de siste 5 leveringer krone CA.

De forskjellige leveringer var nok så regelmessige gjennom årene, etterhvert som trykkopplagene forelå som nedestående oppstilling viser:

Opplag	1.	Juli	21. 1859	24 000	merker
»	2.	Aug.	17. 1861	25 400	»
»	3.	Sept.	11. 1862	26 160	»
»	4.	April	17. 1863	27 600	»
»	5.	Jan.	11. 1864	24 720	»
»	6.	Sept.	7. 1864	25 680	»
»	7.	Mars	30. 1865	24 480	»
»	8.	Des.	20. 1865	25 440	»
»	9.	Okt.	2. 1866	49 200	»
»	10.	Mai	27. 1868	48 000	»
»	11.	Des.	9. 1869	43 680	»
»	12.	Juli	21. 1870	47 280	»
»	13.	Okt.	18. 1871	47 520	»
»	14.	Okt.	31. 1872	51 360	»
»	15.	Jan.	23. 1874	48 000	»
»	16.	April	6. 1875	51 120	»
»	17.	Mars	20. 1876	42 240	»
»	18.	Jan.	12. 1877	49 920	»
»	19.	Sept.	29. 1877	47 760	»
»	20.	Mai	18. 1878	51 360	»
»	21.	Jan.	14. 1879	51 120	»
»	22.	Nov.	10. 1872	50 160	»
»	23.	Aug.	27. 1880	50 640	»
»	24.	Mars	28. 1881	50 160	»
»	25.	Feb.	14. 1882	48 000	»
»	26.	April	3. 1882	48 240	»
»	27.	Mai	9. 1883	48 480	»
»	28.	Jan.	29. 1884	48 000	»
»	29.	Juni	23. 1884	165 120	»

Det samlede opplag utgjør 1 340 880 merker, fordelt med 24 000 på det blålige papir og 51 600 på det hvite papir uten v.m. 907 440 på krone CC papir og 357 840 på papir med krone CA.

Utenom den vegledning som taggingen og vannmerkene gir har vi da bare fargen å holde oss til. Jeg skal komme tilbake herpå seinere.

(Forts.)

Nordensfjeldske Filatelistforening 25 år

Foreningens styre i jubileumsåret.

Fra venstre: Hilding Dillner, kasserer, Arne Ståhl Iversen, sekretær, Einar Hannevold, sirkulasjonsleder, Sigm. Setsaas, viseformann, Sig. Smith-Olsen, formann.

Nordensfjeldske Filatelistforening blir 25 år den 21. november 1946. Foreningen hadde ved starten 9 medlemmer, men av stifterne er bare 3 i live, nemlig kjøpmann Sverre Øyen, avd.ing. Ernst Bach og berging. O. A. Bachke. Ved jubileet har foreningen 2 æresmedlemmer, ca. 100 aktive og 4 passive medlemmer.

Foreningens første formann var dr. E. S. Platou, († 17/3—1946) og de øvrige medlemmer av styret var nestformannen, brannsjef Abr. Halvorsen, († 7/8—1940) og sekretæren, kjøpm. Sverre Øyen.

Fra nyttår 1923 er foreningen medlem av Nordisk Filatelist Forbund, og er dessuten medlem av Norsk Filatelistforbund fra dets start 13. juni 1931.

I foreningens 10 første år besto styret av 3 medlemmer, men fra 1932 er dette utvidet til 5, da både kasserer og sirkulasjonsleder ble medlemmer av styret.

I jubileumsåret består styret av:

Formann: Agent Sig. Smith-Olsen.

Nestformann: Kontorsjef Sigm. Setsaas.

Sekretær: Verksmester Arne Ståhl Iversen.
Kasserer: Handelslærer Hilding Dillner.
Sirk.leder: Kontorsjef Einar Hannevold.

Av andre tillitsmenn skal nevnes *velferdskomiteen*, som gjennom årene har utrettet meget for å trygge foreningens økonomi.

De mange frimerkeauksjoner, som er holdt på møtene, har også bidratt meget til å skaffe penger i kassen, og den kvikke ledelse med kontorsjef Lars Gathe som auksjonarius har vært fornøyelige innslag i programmet.

I de forløpne 25 år har foreningen hatt følgende 8 formenn:

Dr. E. S. Platou	3 år.
Brannsjef Abraham Halvorsen	3 »
Kjøpmann John Brækstad	7 »
Bergingeniør O. A. Bachke	1 »
Agent Bernhard Engdahl	3 »
Avdelingsingeniør Ernst Bach ...	4 »
Boksjeff Carlo Sparling	2 »
Agent Sig. Smith-Olsen	2 »

Foreningen har holdt i alt vel 400 møter. I de første 5 år holdtes som regel ett medlemsmøte pr. måned, men i årene 1927—1939 var det møte hver 14. dag. I krigsårene og seinere har det vært meget vanskelig — ja ofte umulig — å skaffe passende møtelokale. Ved enestående imøtekommenhet fra foreningens nåværende formann og hans frue kunne foreningen holde i alt 30 møter under okkupasjontiden i deres vakre heim, inntil «myndighetene» rekvirerte leiligheten. Som en beskjeden oppmerksomhet er fru Gudrun Smith-Olsen innvotert som livsvarig passivt medlem av foreningen.

Helt fra foreningens første tid har styret vært ivrig for å skaffe gode møteprogrammer. Der er således holdt ca. 250 foredrag om en rekke forskjellige emner, de fleste av filatelistisk art, men også historiske, geografiske, tekniske og hu-

manitære emner har vært behandlet i disse foredrag og kåserier. De aller fleste av disse foredrag har vært holdt av foreningens medlemmer, og det kan nevnes, at foreningens mangeårige formann, John Brækstad, har holdt i alt 83 foredrag og kåserier. Han har — mere enn noen annen av foreningens medlemmer — forstått å gi oss andre impulser og ideer om filatelistiske spørsmål og emner av sin store erfaring og sin rikholdige generalsamling.

Herr Brækstad har også vært meget virksom i Trondhjems yngre Filatelistklubb, og han er denne forenings eneste æresmedlem.

For å oppmuntre til flittig frammøte, er det i 1932 opprettet den såkalte «Gyldne Rulle», hvor medlemmene innføres når de har møtt fram 100, 200, 300 o. s. v. ganger på møtene. «Den Gyldne Rulle» har nå 27 medlemmer, hvorav 3 har mere enn 300 møter.

Et festlig innslag i N.F.F.s virke er de årlige sommermøter, hvor medlemmene kommer sammen til hyggelig samvær utenfor byen, på Fjellseter, Skistua, Lian o. s. v. Som regel har det ved sommermøtene vært arrangert skotthyllkasting og drakamper med etterfølgende premieutdeling.

Allerede i 1923 etablertes en Norgesamling, som nå er ganske rikholdig, med mange sjeldne typer, avarter etc. — Norgesamlingen er assurert for kr. 5 000.00. — I 1931 etablertes også en falsifikatsamling.

På foreningens 5-årsfest 20. novbr. 1926 innstiftedes «Stjerneordenen», som har 3 oppadstigende grader: ridder, kommandør og storkors. Ordenspromosjonene ved foreningens «runde» milepeler har alltid vært både festlige og morsomme innslag. «Stjerneordenen» teller nå 1 storkors, 5 kommandører og 8 riddere, men det kan visstnok ventes nytt «ordensregn» ved 25-års jubileet.

I ordenskollegiet er kjøpmann Sverre Øyen kansler, og direktør Haakon O. Christiansen seremonimester.

I anledning av den milepel Nordenfjeldske Filatelistforening passerer den 21. nov. 1946 skal der utgis et festskrift med en rekke historiske data fra foreningens virksomhet, med biografier av foreningens formenn, æresmedlemmer og andre fortjente menn, og med enkelte filatelistiske bidrag, samt en enquete med en rekke spørsmål til

medlemmene. Festskriftet blir rikt illustrert.

Jubileet imøtesees med både interesse og forventning, og 25-årsfesten blir sikkert en stor begivenhet i foreningens historie.

Trondheim i septbr. 1946.

Haakon O. Christiansen.
Sign.

Den nye sesong i frimerkenes verden.

Frimerkeauksjonene i London og New York satte nye rekorder, både i Bond Street og i 57th Street. London passerte for første gang i historien to hundrede tusen pund streken. Det ble solgt for £ 230 000 ved auksjonene og for over £ 100 000 under hånden. I 57th Street var tallene også høyere enn noen gang tidligere, og dette skyldtes for en stor del salget av president Roosevelts samlinger som alene innbrakte nesten £ 70 000.

Det betydeligste underhåndssalg var salget av 48 blokken av Storbritannias 2 d blå fra 1840. Denne blokk ble funnet av hertugen av Bucclenchs sekretær i Dalkeith Palace, det skotske hertugsete. Den ble solgt i juni til en engelsk samler for £ 6 000. Salget av Dr. Martin Buttons samling av New Zealands merker foregikk pr. langdistanse telefon. En australsk samler kjøpte den for £ 30 000.

Politiske vanskeligheter og streiker både i England og i Sambandsstatene forårsaket noen nervøsitet i Wall Street og på Londonbørsen og det er klart at enhver større økning av de siste fald vil innvirke på frimerkeprisene. For øyeblikket er der ikke noe tegn på svakhet i prisene. Hvis der hadde vært noen er den blitt motvirket ved at oversjøiske kjøpere igjen er i markedet, kjøpere som av innlysende årsaker ikke kunne by under krigen.

Mens amerikanske kjøp av frimerker i Storbritannia har vært av mindre betydning, så har Syd-Afrika spilt en betydeligere rolle som kjøper på Londonauksjonene. Lettelser i clearingen har hjulpet kontinentale handlere med fornyelsen av lagrene. For at også fjernt-

boende samlere skal få anledning til å by ved de større auksjoner, blir spesielt trykte lettvektskataloger sendt med fly til alle jordens kanter.

Opphevelsen av valutareguleringen som en stadig venter på vil ha til følge at mere materiale tilflyter Londonmarkedet og at europeiske samlere lettere kan kjøpe i Storbritannia og Sambandsstatene.

Den nye sesong i Bond Street vil komme til å rivalisere med eller kanskje overgå siste sesong. Salgsprogrammet som begynte den 16. september omfatter mange interessante auksjoner og er fastlagt til langt over nyttår.

Blant de mere betydelige salg er advokat Benjamin Goodfellow's samlinger av New Zealands og Norges frimerker. Disse og andre av «Big Bens» samlinger, deriblant den berømte «Reentries» fra alle land, i alt over 200 bind, vil komme opp til salg tidlig på nyåret.

Den 21. oktober vil jarlen av Winchilsea og Nottinghams samling av Rodesia bli solgt sammen med en spesialsamling av de berømte trekantede merker fra Kap det Gode Håp. Det er mange sjeldenheter i disse samlinger og det ventes skarp konkurranse fra Syd-Afrikanske filatelister.

I New York omfatter auksjonsprogrammet en rekke betydelige salg, bl. a. av Albrights og admiral Randalls spesialiserte U. S. A. samlinger, noen enestående britiske kolonisamlinger — særlig Grenada og Jamaica, en del generalsamlinger og et gammelt handlerlager. Avdøde president Roosevelts dubletter samt en stor samling brev sendt ham fra alle kanter av kloden, vil bli solgt ved auksjon i desember.

(Meddelelse fra H. R. Harmer, London).

Aktuarie

PAUL GERHARD HEURGREN,

det svenske Postmuseums leder, fyller den 17. november 60 år. Aktuarie Heurgren har en lang arbeidsdag i postverket bak seg. Han ble extra ordinarie i 1907, postekspeditør 1912, postassistent 1925, første postassistent 1932 og aktuarie og leder av postmuseet 1936. Det er særlig posthistorien som har interessert Heurgren og

Aktuarie Paul Gerhard Heurgren.

han har i årenes løp utgitt en lang rekke bøker omhandlende denne: Posten i forntid och nutid (1924), Register över innehållet i postverkets skrivelser och författningar 1500-talet—1889, I-IX (1925—36), Allmän posthistoria I (1926) og II (1928), Sigillstampar, sigill och försegling etc. (1927), Post och press i Sverige 1643-1791 (1929), Om almanackor med postala upplysningar (1931), Bibliografi över svenskt postalt tryck 1500—1700-talen (1931), Optisk telegraf, förhistoria och uppkomst samt utveckling i Sverige i relation till postverket (1932), De första svenska brev-lådorna (1933) Postmuseum och dess samlingar (1936), Postmusei historia (1936), Äldra svenska postkontorsskyltar (1942) og De kristnas enande (1943). Aktuarie Heurgren har drevet studier ved de fleste europeiske postmuseer og han har ordnet det svenske postverks avdelinger ved de utstillinger som dette har deltatt i, både i inn- og utland.

Alle som har hatt det hell å gå gjennom det svenske postmuseum med Heurgren som cicerone vil ha bevart minnet om en mann som ikke blott satt inne med et imponerende kunnskapsforråd om alt som angikk post og frimerker, men som også var i besittelse av slike personlige egenskaper at besøket ble litt av en opplevelse.

Heurgren hører til den type mennesker som man virkelig er glad over å ha fått anledning til å møte, og på vegne av de norske samlere sender jeg ham de hjerteligste ønsker for 60-årsdagen.

Jarle O. Stensdal.

WHAT CAN PHILATELY DO FOR PEACE?

In accordance with a request, I will try to write an article about an idea I have been contemplating for a long time, and which I believe will appeal to all philatelists round the world.

Our experience from the last years proves, that intimate cooperation and contact between men and countries are necessary, in order to avoid misunderstandings, isolation, and the most important of all, *war*. We have learnt that the world rebuild after the previous war in 1914/18 did far from come up to the expectations of anybody, and we must see how to counterwork any parallel tendencies henceforward.

Not only the politicians, but every one of us is obliged to personally contribute to the maintenance of peace. Many may think this is a ridiculous claim, and the man in the street will perhaps shake his head with an indulgent smile. However, I ask everybody of you sincerely to consider this important question.

The reason for directing this to the philatelists is that our hobby is far more international than any other hobby, and on account of its special character it possesses in itself the power of knitting invisible ties between men and women of all ranks and races. The letters spin unseen nets between all collectors, and the great variation of postage extends its effective influence upon the receivers of messages from far off countries.

When talking of things which are upmost in our minds as that well known: «The winning of the peace», it might be tempting to make use of a variation of another catchword: «Philatelists in all countries, unite», because this is what we have to do.

Through constantly establishing new connections, thus spreading the spirit of

cordiality, cooperation and understanding, we can perform a lot, but in order that we may all obtain a stronger feeling of solidarity in our mutual endeavours, I will hereby put forward a concrete suggestion.

The United Nations Organisation is the world institution which we trust today, and which we with all our power do support. I believe it would just be in the spirit of the late President Franklin Delano Roosevelt if the institution U. N. issued special stamps, which were cancelled by the initials of the U. N. Head Office, and further that the U. N. printed new stamps every year.

This is, however, far from original. The old organisation in Geneve had its own stamps cancelled in the way described.

The present idea is that all nations with a membership at U. N., issue one special U. N. stamp every year — at the lowest possible par value — but to be purchased at a small additional fee, f. inst. ½ cent in The United States, and 20 øre in Norway. I believe the stamps thus purchased should bring quite a fair sum each year, and the amounts collected from member-states, should be paid into a fund called: «The U. N. fund for the benefit of displaced persons».

I am inclined to believe that every one of us should pay this addition with pleasure, in consideration of the good course.

We must also think over that on realising the plan, a new field for collectors will be created, which as years go by will have its growing influence, inspiring any collector to make his utmost to obtain a complete collection out of the U. N. stamps from all states cooperating.

I must leave the further details of the plan to the experts of the U. N. and the Postal Authorities in the countries concerned, but I am perfectly convinced that if the above idea is realised, Philately will be able to contribute greatly to the development of a new and better world for all of us.

Finally I take the liberty to mention, what Dr. Frithjof Nansen once said: «Do remember that mercy is more important than justice.»

In mutual interest, let us do our very utmost!

H. Thrup-Meyer.

BOKER og Tidsskrifter

Editors of philatelic works are requested to kindly send review copies to the following address:

Livres pour compte rendu, journaux etc. doivent être adressés à:

Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezensionsexemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT
Postboks 46, Høvik

Advanced Stamp Collecting. A Resume of Lectures given at the College of Philately. Utgiver: Chicago Philatelic Society. Pris: \$ 1.—

Denne lille bok inneholder i sterkt konsentrert form de foredrag som ble holdt i Chicagoklubbens studiesirkel av en rekke filatelistiske eksperter. Den omfatter emner som: Innledning til filatelen, montering av en frimerkesamling, forfalskinger, spesialsamling, graving av frimerker, filatelistisk litteratur, papir og trykning av frimerker. På visse felter gir den mange gode ideer, men den er først og fremst et vitnesbyrd om den interesse og den grundighet hvormed de amerikanske samlere går til studiet av frimerkene og posthistorien.

AFA 1947. Utgiver: Aarhus Frimærkehandel, Bruunsgade 33, Aarhus. Pris: Heftet d. kr. 7.50, kart. d. kr. 8.50 + porto.

Afakatalogen 1947 er nettopp kommet som den første av de skandinaviske kataloger. Den er i år blitt ytterligere utvidet, idet Spania, Portugal, Gibraltar, Malta og Kroatia nå også er tatt med. Likeledes er medtatt norske og svenske førstedagsbrev

KRIGSPOSTALIA

Censurerade kuvert, fält- och interneringspost, kuvert med tyska brevstämplat från åren 1940—46 önskas. Allt är utav intresse. Frimärken, helsaker etc. ges i byte.

Harry Hansson,

Nya Tanneforsvägen 32 B, Linköping.

og de forskjellige svenske taggingskombinasjoner. Katalogen nærmer seg nå mer og mer det mål den sannsynligvis stiler mot: en dansk Europa-katalog. I katalogens forord sier utgiverne at: «Priserne er noteret med den danske Kronens officielle Kurs som Grundlag i Forventning om at der vil ske en Stabilisering af Kronen i international Handel ved denne Værdi.» Stort sett synes noteringene å være satt ned og gir herved et riktig uttrykk for markedets tendens. Denne nye utgave av AFA vil ganske sikkert ikke bare stadfeste, men også ytterligere utvide den popularitet som katalogen har funnet også blant norske samlere.

Catalogue Illustré «Prinet» du Congo Belge et Ruanda-Urundi. Utgiver: Les Editions Philac, Bruxelles. Pris b. fr. 20.—

Denne lille vakre katalog foreligger nå i samme utstyr som de øvrige «Prinet» kataloger i sin 19. utgave. Den er siden forrige opplag blitt forøket med en rekke nye opplysninger om opplagstall og varianter og er derved blitt en uunnværlig liten håndbok for alle samlere av Kongostatens interessante merker.

Abonner på

STAMPS

VERDENS STØRSTE
FRIMERKETIDSSKRIFT

Utkommer i New York
hver uke.

Kr. 13.00 pr. år.

Abonnement tegnes ved
henvendelse til:

**Norsk Filatelistisk
Tidsskrift**

Postboks 40 - Høvik.

Samler-annonser.

På denne plass innrykkes annonser på inntil 5 petitlinjer for kr. 3.00, som må betales ved bestillingen.

Ønsker bytte frimerker med norske samlere og gir i bytte finske merker.

Erkki Borg, Orivesi, Finland.

English stamp-collector wants to correspond in English with Norwegian stamp-collectors.

Mr. Stanley G. Aitchison, 23 Tyne Avenue, Leadgate 60, Durham, England.

600 sveitsiske samlere ønsker bytte- og korrespondanseforbindelser i Norge. Opplysninger gir *Schweizerland-Verlag, Kriens-Luzern.*

Nederland, Sveits, Tsjekkoslovakia, Kroatia m. fl. gis i bytte mot Europa eller Norge. Basis AFA *Hallstein Myklebost, Kirkeveien 112 c IV, Oslo. Zumstein.*

Kilovarer, massevarer og helark kjøpes. Tilbud sendes

Tannele Finn Opsahl, Koppang.

Frimærksbyte ønskas! Sänd meg 100—250 forskjellige frim. från vilket land som helst. Jag sänder samma antal i byte från många forskjellige land. Alla bättre märken har intresse! Basis! Bättre för bättre.

Arvid Norberg, Stabby, Söderby-Karl., Sverige.

U.S.A., Sverige, eldre i Norge, Island og Finnland, også salg. Undersøk de fordelaktige priser.

Ulrik Kirkedam, Arendal.

Jeg søker forbindelse med samlere av enningsstempler på røde merker for kjøp, salg og bytte.

Erling Wold, Chr. Michelsensgt. 12, Oslo.

Jeg har en del ukomplette serier av ubr. okkup. merker, som jeg ønsker bytte med andre. Send et bytteforslag.

A. Dalby, Claus Borchs veg 3, V. Aker.

Jeg kan skaffe julemerkealbum, julemerkekatalog samt alle utgitte offisielle julemerker fra Skandinavia. Bestillinger mottas på årets danske kataloger. Har også noen norske og danske bypostmerker. Prisliste gratis.

Per Mollatt, Kalvild pr. Lillesand.

Ønsker De et virkelig godt album, så kjøp et dansk album med eller uten fortrykk. Har også prima danske innstikksbøker med lærretsremser eller cellofanremser. Kan skaffe en del filatelistisk litteratur. Prisliste gratis.

Per Mollatt, Kalvild pr. Lillesand.

Norgessamling til salgs. Nærmere opplysninger hos

Endre Fjetland, Imsland.

STORBRITANNIAS FREMSTE FRIMERKEBLAD ER

The **PHILATELIC MAGAZINE**

Utsendt i 35 år uten avbrytelse
og lest av samlere i

NESTEN 50 LAND

Abonnement: 10 sh. pr. år

ABONNER NÅ!

.....

HARRIS PUBLICATIONS LTD.

(MEDLEM: P.T.S., LONDON, C.S.N.T.P., PARIS)

445, STRAND, LONDON, ENGLAND

Samlere og spesialister av

ENGELSKE FRIMERKER OG POSTSTEMPLER

bør skrive til oss.

Vi har et av verdens fineste
lagre av alle utgaver.

ENGELSK SPESIALIST LISTE
utkommer hver uke. 3 sh. pr. år.

Nettopp utkommet:

**BRITISH POST OFFICE
NUMBERS 1844—1906**

av G. BRUMELL

15/6 sh. fritt tilsendt.

R. C. Alcock Ltd., British Specialists

11 - Regent st. - CHELTENHAM - England.

Spesialsamlingen

NICARAGUA

med en masse sjeldne merker selges
en bloc. Verdi etter Scots katalog
ca. \$ 200.00. Samlingen selges
rimelig.

Har De interesse av gamle norske
og danske skillingsm. av 2nen kva-
litet? Vi selger dem svært billig.
Forlang tilbud.

Har De noe å selge? Vi er alltid
kjøper av samlinger og partier.

HOLMS FRIMERKEHANDEL

Alesund.

FØLGENDE OBJEKTER

SELGES:

Norge:

1878	—	Oscar II	—	1 kr.		par	ubr.
1878	—	—	—	1.50		9 bl.	»
1878	—	—	—	2 kr.		par	»
1863	—	24	skill.		par	»	
1867	—	1	skill.	1		par	»
1905	—	1.50/2	skill.		par	»	
1929	—	50 ø.	POST		4 bl.	»	
1937	—	Haakon	krone	kpl.		par	brukt.
1940	—	5	kroner		4 bl.	»	

Island:

1930	—	1000 års jub.	kpl. (16)	brukt	særst.		
		«Þingvellir»	930—1930.	(Ikke på	brev).		
1944	—	Republikk	(6)	kpl.		ubr.	

Sverige:

1942	—	20 kr.	Svane		4 blokk	brukt.	
------	---	--------	-------	-------	---------	--------	--

Tyskland:

1931	—	«Polarfahrt»	kpl.		(3)	»	
------	---	--------------	------	-------	-----	---	--

Bill. mrk. «Pristilbud» i eksp.

Engelske Kolonier Georg VI

i komplette ubrugte Serier. Tilbud efter
Mankoliste.

Som Betaling kan bruges ubrugte norske
Sæt, Pakker eller Massevarer.

Therkel Christensen

Sønderport 7, Aarhus, Danmark.

TIDEN ER INNE

til å skaffe Dem gode bytteforbindelser og for-
bindelser i utlandet. «Norwania» har medlem-
mer verden over, de skandinaviske land ibereg-
net. NB! Av reklamemessige grunner kan vi
tilby Dem medlemskap for 1947 for kr. 2.00 i
norsk, svensk eller dansk mynt, såfremt De blir
medlem før 1/1-47. De får da gratis klubbens
bulletin «Norwania News» og fullstendige med-
lemslister. Foruten spesialavdeling for frimer-
kesamlere har vi nærmere 30 andre avd. med
forskjellige hobbyer og interessefelter. Skriv
etter gratis prospekt over samtlige avdelinger.
«NORWANIA». International Exchange and
Friendship Club. Sandegt. 6. Tønsberg.

PAKKER

100 Norge		Kr.	5.—
125 »		»	6.75
150 »		»	11.—
175 »		»	18.—
200 »		»	30.—
250 »		»	60.—
300 »		»	140.—

Kan også tilby andre fordelaktige pakker
fra mange land.

OLGA STRAND A-S

Autorisert frimerkehandler.

FRIMÄRKSBYTE önskas med norska, danska
och isländska samlare. Bytebasis: AFA eller
Zumstein. Ger i byte svenska och finska jubi-
leumsmärken. Även äldre Finland i olika
tandningar och färgnyanser. Emotser försänd-
ning samt förfrågningar.
Nils Ekström, Pokalv. 5. Stockh. 36, Sverige.

HAWAII! Alle norske, svenske eller danske
frimerkesamlere, skriv til meg. Jeg samler
helst ubrukt, men også brukte frimerker. Hva
önsker De? Svar garanteres. Skriv på Deres
språk. Jeg fikk lære språket i Deres land.
Alfred Smith, 2825 Park Str., Honolulu, Hawaii.